

REPUBLIKA

Rok XII |

ŁÓDŹ, PIĄTEK 3 SIERPNI 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 211

HITLER PREZYDENTEM RZESZY

po śmierci marszałka Hindenburga.--Rząd w nocy uchwalił ustawę, w myśl której urząd kanclerza został połączony ze stanowiskiem prez. Rzeszy

BERLIN, 2 sierpnia (PAT)
Komunikat urzędowy niemieckiego biura informacyjnego:

NEUDECK, 2 sierpnia, Pan
Prezydent Rzeszy generał feldmarszałek Hindenburg zmarł dziś rano.

BERLIN, 2 sierpnia (PAT)

O godz. 10-ej przemówił w radio berlińskim minister Goebbels, ogłaszając narodowi niemieckiemu fakt śmierci feldmarszałka Hindenburga, prezydenta Rzeszy.

Hitler naczelnym wodzem armji niemieckiej

Berlin, 2 sierpnia

Wiadomość o śmierci prezydenta Rzeszy rozszła się lotem błyskawicy po mieście. Wszystkie większe dzienniki wydały dodatki nadzwyczajne, poświęcone pamięci zmarłego prezydenta Rzeszy, opatrując je jego podobiznami. Na wszystkich gmachach państwowych jak i domach prywatnych wywieszono flagi żałobne. Również ambasady z nuncjaturą apostolską na czele wywiesiły flagi żałobne.

W mieście panuje spokój. Jedynie wzmożony ruch na ulicach wskazuje na zainteresowanie szerokich warstw społeczeństwa.

O godz. 1 po poł. min. Goebbels powtórzył przez radio treść nowej ustawy, łączącej władzę prezydenta Rzeszy z władzą kanclerza. W związku z tem należy zwrócić uwagę, że jedną z najważniejszych konsekwencji tej ustawy jest to,

ŻE KANCLERZ HITLER OD DNIA DZISIEJSZEGO STAJE SIĘ NACZELNYM WODZEM ARMJI NIEMIECKIEJ. Od niego zależą zatem nominacje i ostateczne decyzje, dotyczące armji.

BERLIN, 2 sierpnia (PAT)
Uchwalona dziś w nocy przez gabinet Rzeszy ustawa, dotycząca urzędu prezydenta Rzeszy ma brzmienie następujące:

1) Urząd prezydenta Rzeszy zostaje połączony z urzędem kanclerza Rzeszy.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem zgonu prezydenta Rzeszy marszałka Hindenburga.

BERLIN, 2 sierpnia (PAT)

Ogłoszono następujące uzupełnienie do par. 1-go nowopryjętej ustawy w sprawie urzędu prezydenta Rzeszy:

„W następstwie powyższego dotychczasowe kompetencje prezydenta Rzeszy przechodzą na kanclerza Rzeszy Adolfa Hitlera, który też wyznaczy swego zastępcę.

Jedno z ostatnich zdjęć prez. Hindenburga w Neudeck podczas przyjęcia królewskiej pary sjańskiej.

ŻAŁOBA NARODOWA W NIEMCZECH

na przeciąg 14 dni. — Pogrzeb prezydenta Hindenburga odbędzie się na koszt państwa

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT). Na obszarze całych Niemiec ogłoszona została żałoba, obowiązująca w dniu dzisiejszym oraz w dniu pogrzebu.

W Reichswehrze żałoba obowiązywać będzie przez 4 tygodnie.

Przysięga wojska na wierność Hitlerowi

Berlin, 2 sierpnia.

Minister Reichswehry, gen. Blomberg, wydał do armji rozkaz niezwłocznego złożenia przysięgi na wierność wodzowi Rzeszy i narodu niemieckiego, Adolfowi Hitlerowi.

Przez ten czas na wszystkich gmachach podlegających min. Reichswehry i marynarki flagi opuszczone będą do połowy masztu.

Minister Hess wydał do członków partji narodowo-socjalistycznej zarządzenie, nakazując noszenie żałobny przez

Po złożeniu przysięgi oddziały mają wzniesić okrzyk „Hurra” na cześć nowego najwyższego zwierzchnika sił zbrojnych Niemiec, poczem odegrany zostanie hymn narodowy i pieśń „Horst Wessel”.

Pogrzeb odbędzie się 7 sierpnia

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Według krążących w Berlinie pogłosek, pogrzeb marszałka Hindenburga odbędzie się w Neudeck we wtorek, dnia 7 b. m. W pogrzebie tym, który odbędzie się niezwykle uroczyste wezmą udział kanclerz Hitler w otoczeniu całego gabinetu Rzeszy, najwyższych dostojników państwowych i partji narodowo-socjalistycznej. W wilię pogrzebu t. j. w poniedziałek 6 b. m. odbyć się ma żałobne posiedzenie Reichstagu w operze Króla w Berlinie.

Kondolencje rządu polskiego i Marszałka Piłsudskiego

Warszawa, 2 sierpnia.

Dnia 2 bm. na wiadomość o zgonie prezydenta Rzeszy Niemieckiej feldmarszałka Pawła von Hindenburga złożyli kondolencje osobiście w poselstwie Rzeszy w Warszawie na ręce ministra von Moltke: w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej — szef kancelarii cywilnej Świeżawski, w imieniu rządu — minister spraw zagranicznych J. Beck i w imieniu Marszałka Piłsudskiego — szef gabinetu ministra spraw wojskowych płk. dypl. Sokołowski.

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Poseł R. P. przy rządzie Rzeszy minister Lipski udał się dziś w godzinach przedpołudniowych do kancelarii prezydenta Rzeszy, gdzie złożył kondolencje w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej, a następnie do kancelarii kanclerza Rzeszy, gdzie w imieniu rządu polskiego złożył również wyrazy współczucia z powodu zgonu prezydenta Rzeszy niemieckiej.

dni 14.

W dniu dzisiejszym oraz w dniu pogrzebu zawieszono będą wszystkie przedstawienia teatralne i imprezy publiczne.

Radjo niemieckie poświęci dzień dzisiejszy wspomnieniom o prezydencie Rzeszy.

Pogrzeb prezydenta Hindenburga odbędzie się na koszt państwa.

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT). Rozporządzeniem podpisanym przez ministra spraw wewnętrznych i ministra propagandy Rzeszy ogłoszono **ŻAŁOBĘ NARODOWĄ NA PRZECIĄG DNI 14.**

HITLER ZARZĄDZIŁ PLEBISCYT,

który ma usankcjonować oddanie urzędu prezydenta Rzeszy w jego ręce

Głosowanie odbędzie się 19 b.m.

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Następca „Fuehrera” Rudolf Hess wydal odezwy do wszystkich członków niemieckiej narodowo - socjalistycznej partii robotniczej:

„Hindenburg zmarł, ale żyje w naszych sercach, jako pełen chwały symbol historii niemieckiej. Żyje on, jako zwycięzca z pod Tannenbergu, jako generał feldmarszałek wojny światowej, żyje, jako ojciec wielkiego narodu. Bójownicy za wolność niemiecką chylą w żałobie sztandary przed wielkim Niemcem w czci i wdzięczności. Hindenburg powołał Wodza i rozpoczął przez to nową historię Niemiec. Wierność dla Hindenburga oznacza wierność dla Fuehrera, dla Niemiec. Stajemy do nowej walki o przyszłość naszego narodu”. (—) Rudolf Hess.

Depesza „Fuehrera”

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Prezydent Rzeszy Hitler wysłał dziś depeszę następującej treści do płk. Hindenburga, syna zmarłego prezydenta:

„Głęboko wzruszony niezamomnią dla mnie chwilą, w której poraz ostatni mogłem widzieć się i rozmawiać z naszym feldmarszałkiem, otrzymuję wstrząsającą wiadomość. Łącząc się z całym narodem niemieckim w głębokim żalu, proszę pana o przyjęcie moich własnych wyrazów współczucia oraz całego narodu niemieckiego Adolfa Hitlera.

Dostęp do pałacu

w Neudeck — zamknięty

Neudeck, 2 sierpnia.

(PAT) W ciągu popołudnia zamknięty został całkowity ruch szosowy na szosie między Kosielicami (Freystadt) a Hawą (Deutsch Eylau). Oddział sztafet ochronnych został odkomenderowany, celem zamknięcia ruchu i zapewnienia spokoju i ciszy dookoła zamku w Neudeck do chwili uroczystego pogrzebu. Liczni przedstawiciele prasy zagranicznej, którzy przybyli do Neudeck, musieli się pogodzić z faktem niedopuszczenia ich ani do pokoju feldmarszałka, ani też do parku. Przy wszystkich bramach trzymają straż żołnierze kompanii honorowych pułków, stacjonowanych w Deutsch Eylau. Na dachu Zamku powiewał do południa sztandar z barwami herbowymi marszałka Hindenburga. Obecnie wciągnięto na pół masztu sztandar prezydenta Rzeszy.

Sens ostatnich wydarzeń

Paryż, 2 sierpnia.

(PAT) Korespondent Hayasa w Berlinie donosi: odezwa Rudolfa Hessa, zawiadamiająca o śmierci prezydenta Hindenburga jest pierwszym autorytatywnym głosem, który wskazuje sens ostatnich wydarzeń w Niemczech.

Do przemówienia Hessa należy przywiązywać dużą wagę, albowiem ze słów jego wynika, że od dnia dzisiejszego rozpoczyna się decydująca walka o odrodzenie narodu niemieckiego. Zasluguje na uwagę fakt, że Hess, sławiąc w swym przemówieniu Hindenburga podkreślił tylko jego zasługi wojskowe oraz jego decyzję powołania Adolfa Hitlera do władzy.

Kondolencja Ojca Św.

Castel Gandolfo, 2 sierpnia.

(PAT) Ojciec Święty przyjął z największym żalem wiadomość o śmierci prezydenta Hindenburga i zarządził, aby nuncjusz papieski w Berlinie wyraził rządowi niemieckiemu głębokie współczucie dla całego narodu niemieckiego, wraz z zapewnieniem, że Ojciec Święty wznosi w tych godzinach żalob-

nych gorące modły do Boga o pomyślność dla narodu niemieckiego i jego kierowników.

W Berlinie

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Po nadejściu pierwszej wiadomości o zgonie marszałka Hindenburga, sekretarz stanu Meissner, najbliższy współpracownik prezydenta

Hindenburga wezwał wszystkich urzędników tej kancelarii dziękując im w imieniu zmarłego za werną służbę. W godzinach popołudniowych zajeżdżały kolejno samochody wszystkich ambasadorów i posłów akredytowanych przy rządzie Rzeszy. W ciągu dnia napływają z zagranicy liczne telegramy kondolencyjne zarówno do kancelarii Rzeszy jak i pod adresem syna zmarłego prezydenta.

BERLIN, 2 sierpnia.

(PAT) Według informacji potwierdzonych urzędowo kanclerz Hitler ma zwrócić się do narodu niemieckiego z apelem, by głosowaniem wyraził zgodę na dekret uchwalony przez rząd Rzeszy o połączenie w jednych rękach godności prezydenta Rzeszy i kanclerza. Plebiscyt ma odbyć się dnia 19 bm.

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Kanclerz Hitler przesłał ministrowi spraw wewnętrznych Rzeszy pismo, w którym omawia konieczność prawnego uregulowania sprawy, związanej z urzędem prezydenta Rzeszy, jaka powstała po śmierci prezydenta Hindenburga. Wielka postać zmarłego — pisze kanclerz — nadała tytułowi prezydenta Rzeszy zupełnie wyjątkowe znaczenie, łącząc go nierozdzielnie z nazwiskiem Hindenburga. Wobec powyższego kanclerz Hitler prosi o wydanie zarządzenia, aby w stosunkach urzędowych i poza urzędowych tytułowano go, jak dotychczas tylko wodzem a nie kanclerzem Rzeszy. Zarządzenie

to obowiązywać będzie również w przyszłości.

Kanclerz wyraża dalej życzenie, by uchwała gabinetu posiadająca moc konstytucyjną, która połączyła urząd kanclerza ze stanowiskiem prezydenta Rzeszy, uzyskała sankcję narodu niemieckiego. W głębokim przeświadczeniu pisze kanclerz, — że wszelka władza pochodząca musi od narodu i przezeń winna być potwierdzona w wolnym i tajnym głosowaniu, proszę pana, niezwłocznie polecić by przedłożono narodowi niemieckiemu w wolnym plebiscycie uchwałę gabinetu wraz z ewentualnymi koniecznymi uzupełnieniami.

Zamiast prezydenta — „Fuehrer”

Gdyby narodowi socjaliści nie otrzymali poparcia Hindenburga, obecny rząd nigdy nie doszedłby do władzy

Berlin, 2 sierpnia.

(PAT) Dziś po południu odbyło się posiedzenie gabinetu Rzeszy. Kanclerz Hitler otworzył posiedzenie gabinetu, wskazując na ciężką stratę, którą poniosły Niemcy przez śmierć prezydenta Rzeszy, przyczem oświadczył: Musimy pamiętać, że „bez przyczynienia się prezydenta Hindenburga obecny rząd Rzeszy nie doszedłby nigdy do skutku”. Przy tych słowach cały gabinet powstał, oddając hołd pamięci

zmarłego.

Minister Guebbels odczytał odezwy rządu Rzeszy do narodu niemieckiego, wydaną w związku ze śmiercią prezydenta Rzeszy. Minister spraw wewnętrznych Rzeszy Frick odczytał pismo kanclerza ZMIENIAJĄCE NAZWĘ PREZYDENTA RZESZY NA FUEHRERA i kanclerza oraz rozporządzenie, wyznaczające plebiscyt. W związku z powyższym rada ministrów postanowiła przeprowadzić plebiscyt w niedzie-

le 14 sierpnia r. b. Formuła podlegająca plebiscytowi będzie miała brzmienie następujące: „Urząd prezydenta Rzeszy jednoczy się z urzędem kanclerza Rzeszy”. W wyniku powyższego przechodzą dotychczasowe kompetencje prezydenta Rzeszy na Fuehrera i kanclerza Adolfa Hitlera. On wyznaczy swego zastępcę”. Przeprowadzenie plebiscytu powierzone ministrowi spraw wewnętrznych Rzeszy.

Nową rewolucją społeczną

jest objęcie najwyższej władzy przez Hitlera. — Nikt nie przypuszczał, iż Reichswehra udzieli swej aprobaty

Paryż, 2 sierpnia.

(PAT) Uchwalenie przez rząd niemiecki dekretu o połączeniu stanowisk prezydenta Rzeszy i kanclerza jest pewnego rodzaju niespodzianką dla politycznych kół paryskich. Jeszcze wczoraj przewidywali berlińscy korespon-

denci pism paryskich poważne trudności w rozwiązaniu kryzysu na stanowisku prezydenta Rzeszy. Wiedzieli wprawdzie, że narodowi socjaliści mają gotowy plan rozwiązania tego zagadnienia, ale nie przypuszczano, że Reichswehra zgodzi się na wyposażenie kanc-

lerza Hitlera w atrybuty władzy prezydenta Rzeszy. Prasa paryska stwierdza, że po przysiędze, jaką armia niemiecka złożyła dzisiaj Hitlerowi losy Niemiec zostały oddane w ręce jednego człowieka, który tem samem przyjął na siebie olbrzymią odpowiedzialność.

Depesza Wilhelma

do syna zmarłego prezydenta Rzeszy

Londyn, 2 sierpnia.

(PAT) Z Doorn donoszą, że b. cesarz Wilhelm wysłał dziś następującą depeszę do pułk. Hindenburga, syna zmarłego feldmarszałka:

„Cesarzowa i ja jesteśmy pogrążeni w żałobie, łącząc się w bólu z panem i całym narodem niemieckim. Życie hojnie pobłogosławione przez Boga osiągnęło swój kres. Książę następcy tronu przedłożył nasze ostatnie pożegnanie nieśmiertelnemu bohaterowi z pod Tannenberg. Podpisano Wilhelm Rex”.

Agencja Reutersa donosi dalej z Doorn, że b. cesarz Wilhelm jest zbity wzruszony śmiercią marszałka Hindenburga, by móc komentować jej następstwa.

Po naradzie z członkami rodziny Hohenzollernów, przebywającymi w Berlinie b. cesarz postanowił nie ogłaszać żadnej deklaracji. Polecił jedynie kronprinzowi udać się natychmiast do Neudeck i złożyć wieniec na trumnie feldmarszałka w imieniu rodziny Hohenzollernów. Na zamku w Dorn nie

opuszczono flagi do pół masztu na znak żałoby — jak to było spodziewane, — gdyż b. cesarz od czasu ostatnich wypadków w Niemczech unika wszelkiego publicznego objawiania swych zainteresowań w stosunku do przejawów życia niemieckiego.

„Temps” stwierdza, że kanclerz Hitler posiada obecnie władzę nienotowaną dotychczas w historii Niemiec. Jest on wodzem narodu i państwa, wyposażonym w pełnomocnictwa, których nigdy nie posiadali nawet Hohenzollernowie. Dziennik zadaje pytanie, czy nie niechętnie narodowemu socjalizmowi czynniki zgodzą się na ten stan rzeczy. Objęcie przez Hitlera najwyższej władzy w państwie jest do pewnego stopnia

NOWA REWOLUCJA, RACZEJ SPOŁECZNA, NIŻ POLITYCZNA, która dopiero rozpoczyna naprawdę eksperyment nowych Niemiec.

Ucieczka 600 legjonistów z Bawarii do Austrii

Władze niemieckie zamknęły ponownie granicę bawarsko-austrjacką Masowe aresztowania w Karyntji

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT). „Inzer Tagespost“ donosi z Schoending nad Inem, że w obozu Weidau w Bawarii uciekło 600 legjonistów, którzy w pełnym rynsztunku ruszyli na 17 samochodach ciężarowych ku granicy Austrii. W Latysbonie zastał ich pułk piechoty, któremu udało się zatrzymać 300 legjonistów. Reszta uciekła. Władze niemieckie zarządziły częściowe zamknięcie granicy niemiecko - austriackiej. Dopiero kiedy niebezpieczeństwo minęło przywrócono wczoraj mały ruch graniczny.

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT). W związku z ostatnimi zaburzeniami w Karyntji aresztowano dotychczas 2 tys. osób.

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT). Sąd wojenny skazał na bezterminowe ciężkie więzienie Pawła Andla, jednego z głównych przywódców oddziałów narodowo - socjalistycznych które brały udział w zamachu na gmachu urzędu kanclerskiego.

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT). Na rozprawie przeciwko jednemu z przywódców puczu Huddowi, świadkowie stwierdzili, że odegrał on w napadzie na urząd kanclerski rolę kierującą. Jeden z policjantów zeznał, że Huddi proszony o postanie po lekarza celem opatrzenia ran kanclerza Dollfussa odmówił stanowczo tej prośbie.

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT). Dziś popołudniu odbyła się w urzędzie kanclerskim konferencja prasowa, na której kanclerz Schuschnigg wygłosił przemówienie o obecnej sytuacji.

Pierwsze słowa swego przemówienia kanclerz poświęcił pamięci Hindenburga. Nazwisko jego — powiedział Schuschnigg — jest symbolem narodu niemieckiego i dlatego jest dla nas ono święte. Szczególnie pokolenie, które było na froncie wspomina nazwisko to z czcią jego pamięci.

Wiadomość żałobna nadeszła do Wiednia kiedy nie przysechł grób naszego kanclerza. Byłoby przedwczesnym po-

dawać wynik śledztwa. Jednak już teraz można stwierdzić, że zamach w Wiedniu nie był przypadkowym wybuchem, lecz był sygnałem do ogólnego powstania, zarówno w Wiedniu jak

B. burmistrz socjalistyczny Seitz został wypuszczony na wolność

Wiedeń, 2 sierpnia.
(PAT) Agencja Reutersa donosi, iż w dniu dzisiejszym b. socjal-demokratyczny burmistrz Wiednia Seitz wraz

z kilku innymi przywódcami socjal-demokratycznymi zostali wypuszczeni z więzienia.

Heimwehrowcy wtargnęli do mieszkania przedstawiciela Niemieckiego Biura Informacyjnego w Wiedniu

BERLIN, 2 sierpnia (PAT)
Niemieckie biuro informacyjne podaje, że do mieszkania jego przedstawiciela w Wiedniu dr. von Kahna wtargnęła grupa Heimwehrowców, domagając się pod groźbą informacji o jego działalności.

Dopiero po dłuższym czasie udało się Heimwehrowców skłonić do opuszczenia mieszkania. Poselstwo niemieckie założyło energiczny protest u rządu austriackiego, który przyrzekł zbadanie tego zajścia.

wstania w Tyrolu. Spiskowcy powołali się na nowego prezydenta policji Steinhausla i przyszłego kanclerza Rintelena, przyrzeczono im fałszywych mundurów.

Kanclerz Schuschnigg wyraził następnie przekonanie, że zamordowanie dr. Dollfussa było zgóry nakazane. Kanclerz został zastrzelony z odległości 10—15 cm.

Można było kanclerza pojmać bez rozlewu krwi. Dowodem, że chciano jego śmierci jest fakt, iż odmówiono mu pomocy lekarskiej.

Zapytuję aranzarów puczu — powie dział Schuschnigg — czy zdawali sobie sprawę z tego, że nawet po udaniu się puczu nastąpiłby w 3 godziny później chaos i załamanie się granic.

Nowy rząd pragnie utrzymać w całości spadek po kanclerzu Dollfussie i będzie prostolinijnie kontynuował jego politykę. Pokażemy światu, że Austria jest warunkiem uspokojenia całej Europy. Nie chcemy wojny pod żadną formą. Wystąpimy stanowczo przeciw wszelkiej próbie wywołania wojny domowej.

Tragiczna chwila dla Niemiec

Prasa włoska o śmierci prezydenta Rzeszy Hindenburga

Rzym, 2 sierpnia.
(PAT) Prasa omawia obszernie śmierć prezydenta Hindenburga, poświęcając zmarłemu długie artykuły. „Messaggero“ pisze, że wraz z Hin-

denburgiem, schodzi do grobu jedna z największych postaci wielkiej wojny. Wraz z nim ginie wielka siła moralna, na którą liczył naród niemiecki. Siła ta opierała się na prawie obiektywności i wiel-

kiego poczucia obowiązku.

Chwila, w której nastąpił zgon marszałka Hindenburga jest tragiczna.

Ten człowiek, który oddał swej ojczyźnie całe swe życie, który zawsze wierzył w wielkość i odrodzenie był ostatnim świadkiem

NOWEGO GŁĘBOKIEGO KRZYSU MORAŁNEGO.

Przechodząc następnie do rozważań na temat następstwa po Hindenburgu, „Messaggero“ zauważa, że od lat 20 Niemcy przywykli uważać go za gigantyczną opokę, zdolną oprzeć się każdej burzy. Dlatego też skupiano się wokół niego.

Dziś opoka ta runęła, pozostaje tylko echo jego zwycięstw, jego niezachwianej wiary oraz wspomnienie skromnego i pracowitego żywota. Skreśliwszy następnie życiorys i karierę wojskową Prezydenta Rzeszy, „Messaggero“ stwierdza, że wielką część szacunku, jaki Niemcy zdobyli dla siebie w ostatnich latach, ZAWDZIĘCZAJĄ GODNOŚCI I LOJALNOŚCI HINDENBURGA.

Ileż uznania Niemcy zdobyły dla siebie dzięki poczuciu umiarkowania i tolerancji, a zwłaszcza stanowisku wzorowego obywatela, nieznającego nienawiści, ani zemsty, które reprezentował Hindenburg. Wraz ze zwycięską pod Tannenberg, schodzi do grobu ten, który jednoczył nowe siły, nowych Niemiec.

Poranne wydanie „Giornale d'Italia“, omawiając zgon prezydenta Hindenburga zauważa, że zgon ten nastąpił w chwili, GDY PODNIECONY STAN UMYSŁÓW W NIEMCZACH SZCZEGÓLNIETRZEBOWAŁ AUTORYTETU HINDENBURGA.

Schacht ministrem gospodarki na okres 6 miesięcy

Berlin, 2 sierpnia.
(PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że minister gospodarki Rzeszy dr. Schmitt jest poważnie chory i musi wziąć urlop zdrowotny. Ponieważ istnieje nadzieja, że po tym urlopie dr. Schmitt będzie w możności ponownie objąć stanowisko, kanclerz Rzeszy przedstawił w poprzednim tygodniu prezydentowi Rzeszy wniosek powierzenia na okres 6 miesięcy prezydentowi banku Rzeszy dr. Schachtowi kierownictwa tym ministerstwem. Było to ko-

nieczne wobec niecierpiących zwłoki spraw gospodarczych. Prezydent Hindenburg już w dniu 30 lipca podpisał odpowiednie dokumenty.

Niemieckie Biuro Informacyjne zauważa, że w polityce ministerstwa gospodarki Rzeszy nie są żadne zasadnicze zmiany. Ponieważ dalej minister gospodarki Rzeszy prowadzi równocześnie pruskie ministerstwo gospodarki i opieki, kanclerz Rzeszy, na propozycję premiera pruskiego, powierzył mu również i te funkcje.

Litwini o pobycie min. Mühlsteina w Kownie

Twierdzą, że nie był przyjęty przez prezydenta Smetonę

Ryga, 2 sierpnia.
(PAT) Z Kowna donoszą: Litewska agencja telegraficzna ogłasza komunikat w związku z różnymi pogłoskami, które pojawiły się ostatnio w prasie. Komunikat stwierdza, że min. Muehlstein wyjechał z Kowna nie przez granicę polsko-litewską a przez Kłajpedę do Niemiec. Min. Muehlstein przez prezydenta republiki litewskiej przyjęty nie był i o audjencję taką nie prosił. Min. Muehlstein przyjeżdżał do Litwy w sprawach żydów palestyńskich i złożył wizytę grzecznościową mini-

strowi spraw zagranicznych Lozaraitisowi. Dotychczas, głosi dalej komunikat litewskiej agencji telegraficznej — od Polski oprócz zapewnień o przyjaznych stosunkach nie otrzymaliśmy żadnej propozycji co do omówienia meritum konfliktu litewsko-polskiego. Ani przyjazd b. premiera Prystora, ani przyjazd min. Muehlsteina, ani przyjazd do Litwy innych polskich działaczy nie dał podstaw do tego, aby przypuszczać, że Polska zaczęła rozumieć stanowisko litewskie w kardynalnym zagadnieniu wileńskim.

Syndykat dziennikarzy polskich w Ameryce zgłosił akces do związku dziennikarzy Rzeczypospolitej

Warszawa, 2 sierpnia.
(PAT) W dniu 2 b. m. w sali budżetowej Sejmu odbyła się wspólna konferencja związku dziennikarzy R. P. z przedstawicielami Syndykatu Dziennikarzy Polskich w Ameryce. Konferencję zagał prezes związku red. Ścieżnyński, zapraszając do prezydium pp. prezesa Syndykatu Dziennikarzy Polskich w Ameryce red. Przydatka, red. Liljana i red. Wierzyńskiego. Referat informacyjny o organizacji, celach i zada-

niach związku dziennikarzy R. P. wygłosił red. Zalewski. Następnie zabrał głos red. Przydatek, który zawiadomił obecnych, że syndykat dziennikarzy polskich w Ameryce pragnąc wejść w jaknajbliższy kontakt ze związkiem zgłasza do niego akces. Równocześnie red. Przydatek wyraził serdeczne podziękowanie za przyjęcie, zgotowane dziennikarzom polskim z Ameryki przez dziennikarzy w Polsce.

Wpływy z Pożyczki Narodowej

wynoszą już 318 milionów

Warszawa, 2 sierpnia.
Wpływy z subskrypcji Pożyczki Narodowej wyniosły w dniu 31-ym lipca rb. kwotę 318.009.647 zł. 91 gr.

Wpływ z 10-ej raty wynosi 11.887.522 zł. 93 gr. i jest większy od wpływów z rat 7-ej, 8-ej i 9-ej, od tej ostatniej zaś o 873 tys. zł.

Zwiększenie wpływów wynika z regulowania przez subskrybentów zaległości z tytułu poprzednich rat.

Należy się spodziewać, że obecnie w końcowym terminie przyjmowania wpłat na Pożyczkę Narodową, wszystkie zaległości zostaną wyrównane.

38 tys. żydów przybyło do Palestyny w roku ubiegłym

Londyn, 2 sierpnia.
(PAT) „Times“ ogłasza interesująca statystykę co do ruchu emigracyjnego do Palestyny w roku 1933. Ogółem, odliczając wyjeżdżających, przybyło do Palestyny w ciągu roku 41.891 osób, z czego 38.656 żydów. Z tego 27.862 żydów przybyło w charakterze emigrantów. Z pośród nich żydzi z Polski stanowią prawie 50 proc., a mianowicie 13.125. Żydów z Niemiec było 5.392. Przeszło 10.000 żydów przybyło w charakterze gości, zwiedzając kraj lub odwiedzając krewnych.

Premjer Kozłowski na Zamku

Warszawa, 2 sierpnia.

(PAT) Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziś na audjencji pana premiera Kozłowskiego, który poinformował Pana Prezydenta o bieżących pracach rządu.

Pułowery artystyczne

ręcznej roboty

LILI HIRSZMAN

przepracowała się na ul.

Andrzeja № 27, front

Tel. 143-21

Po zgonie prez. Hindenburga

Najpopularniejszy generał, gorący monarchista, pierwszy republikanin, przeciwnik i... twórca hitleryzmu

Taśma kinematograficzna wydarzeń światowych przesuwają się z błyskawiczną szybkością. Wypadki postępują obecnie w Europie w takim tempie, że jedna sensacja zabija drugą.

Dziś świat spogląda z nateżeniem na mały punkcik w Prusach Wschodnich — na majątek Neudeck, w którym zmarł wczoraj sędziwy prezydent Rzeszy Niemieckiej, marszałek polny, von Hindenburg.

Popularność Hindenburga była wielka. Ale rzadko, bardzo rzadko zdarza się, aby człowiek cieszący się podobną popularnością, przeżył u schyłku swego długiego żywota chwile tak ciężkich rozczarowań, jak to było udziałem zmarłego prezydenta Rzeszy.

W roku 1925, w okresie wyjątkowej kampanji wyborczej w Niemczech, gdy wysunięto kandydaturę marszałka Hindenburga na stanowisko prezydenta Rzeszy, korespondent jednego z dzienników zagranicznych, przebywający w Berlinie, pisał na łamach swego pisma o rozmowie, jaką miał ze starszą Niemką, którą spotkał na wycieczce, gdzieś na głuchej prowincji.

— No... na kogo będzie babcia głosowała przy wyborach prezydenta? — zapytał korespondent.

— Na Hindenburga — stanowczo odparła babuleńka.

— A dlaczego?

— Hindenburg jest jedynym z nich wszystkich, którego ja znam.

Tak, z jego popularnością nie mógł nikt współzawodniczyć. Ale ta popularność nie przyszła tak nagle, jakby to sobie może niektórzy wyobrażali. Przez wiele dziesiątków lat von Hindenburg zajmował stanowisko w armii niemieckiej, ale znany był wyłącznie w kręgach wojskowych, jako doskonały i chwytny w rzemiośle wojennym. Nikt poza nim nie słyszał. Te popularność, która pozwoliła wysunąć kandydaturę starego, szczerzego monarchisty na stanowisko pierwszego republikanina, zdobył on dopiero w czasie wojny światowej. Rozstrzygnęła o niej bitwa pod Tannenbergiem w roku 1914, wygrana przez niego w sposób wspaniały. Ta bitwa uczyniła go w oczach mas zbawcą ojczyzny.

Hindenburg należy do starego, szlacheckiego rodu niemieckiego. Jego pełne nazwisko brzmi von Beneckendorff und von Hindenburg. Syn zawodowego oficera, już od dzieciństwa przeznaczony był do kariery wojskowej. Przeszedł wszystkie stopnie drabiny wojskowej hierarchicznej i w chwili wybuchu wojny, w randze generała objął dowództwo frontu wschodniego.

Pamiętają wszyscy uroczyste posiedzenie niemieckiego Reichstagu, 12 maja 1925 roku, gdy Hindenburg przysięgał na wierność republikańskiej konstytucji. Na ten dzień z niezwykłym zainteresowaniem czekały, nie tylko Niemcy — czekał cały świat — tak mało prawdopodobnym wydawał się fakt takiej przysięgi. Ale przysięga się odbyła. I co więcej, Hindenburg nie tylko wypowiedział sakramentalne słowa przysięgi, ale dodał od siebie kilka zdań, które miały daleko większe znaczenie: dał on „słowo męża”, że będzie wierny republice.

O mężach stanu krąży wiele anegdot. Krąży też anegdota o Hindenburgu. Ale chyba najbardziej interesujący jest żart, jaki uczynił Hindenburgowi los.

W czasie przedostatnich wyborów prezydenckich Niemcy rozbiły się na dwa obozy: demokratyczne i socjalistyczne grupy popierały kandydaturę dr. Marxa, którego przekonania republikańskie nie budziły żadnych wątpliwości. Koła centrowe i prawicowe popierały Hindenburga, które uważały za człowieka, mogącego restaurować monarchję. Dlatego Hindenburg nosił mla-

no kandydata reakcji. A w czasie następnych wyborów prezydenckich całe Niemcy republikańskie uznały, że jedynym godnym ich kandydatem jest marszałek Hindenburg. Ta kandydatura połączyła wszystkich jego byłych wrogów i naodwrot, koła, które go dawniej popierały przeszły do opozycji. Przeciwno Hindenburgowi wystąpili, jeśli nie liczyć komunistów, nacjonalści niemieccy i armia Hitlera.

Można być człowiekiem o wyjątkowej sile fizycznej i psychicznej, ale w życiu każdego następuje moment, gdy musi się on poddać nieublaganemu prawu, prawu starości.

I właśnie w tym okresie życia Hin-

denburga, kiedy powinien był on korzystać w pokoju z rezultatów swej pracy, wciągnięto go w wir wydarzeń politycznych. Uczyniono z niego obiekt gry politycznej i stary Hindenburg wziął na siebie brzemie ciężkiej i wielkiej odpowiedzialności, wyrażając zgodę na oddanie steru rządów Hitlerowi i wprowadzenie reżymu narodowo - socjalistycznego.

Nielatwo przyszło Hindenburgowi dać „słowo męża”, na wierność niemieckiej republice. On, monarchista, wychowywany w atmosferze całkowitego oddania swemu cesarzowi, miał zostać sługą republiki, która tego cesarza wyгнаła z kraju. Czy trudno sobie wyobrazić, jaki dramat przeżył wów-

czas Hindenburg? Ale niemięszki dramat i niemięszkie chwile przeżył Hindenburg, gdy w ubiegłym roku, pod presją swych przyjaciół i doradców, zgodził się na oddanie władzy członkowi, którego nie chciał wogóle uznać.

A jakie trzeba mieć nerwy, szczególnie w jego wieku i sytuacji, by przeżyć wypadki 30 czerwca?

Historia oświeciła kiedyś niewątpliwie wszystkie szczegóły wydarzeń, które rozegrały się w Niemczech na przestrzeni ostatnich lat. Rola ciężko chorego prezydenta — marszałka polnego, będzie wyjaśniona całkowicie.

B. O.

Poprawa gospodarcza w Polsce

Sprawozdanie Instytutu Badania Konjunktur

Warszawa, 2 sierpnia.

Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i cen w następujący sposób charakteryzuje sytuację gospodarczą w drugim kwartale rb.:

Sytuacja międzynarodowa przedstawia w dalszym ciągu obraz wysoce niejednorodny, przy zahamowanym na ogół wzroście produkcji. Z krajów „nakreślających” konjunkturę w Ameryce dal-

szy wzrost produkcji uległ zatrzymaniu: w państwach „bloku złotego” trwa w dalszym ciągu depresja, poprawa utrzymuje się nadal w Anglii, Japonii oraz w zamorskich krajach surowcowo-rolniczych.

Polska jest tym krajem „bloku złotego” czyli bloku państw o polityce „deflacyjnej”, gdzie w roku bieżącym odbywała się poprawa sytuacji kon-

unkturalnej.

Poprawa posiada charakter samorzutny, nie jest bowiem wywołana rozszerzeniem kredytów, również czynnik handlu zagranicznego poprzez wzrost eksportu tylko w nieznacznym stopniu przyczynił się do ożywienia produkcji.

Rozmiary produkcji w drugim kwartale były większe o 6 proc. niż w kwartale poprzednim i o 15,6 proc. większe, niż w drugim kwartale r. ub. Tempo wzrostu było silne, przyczem w najbliższych miesiącach nie należy oczekiwać spadku produkcji. W poprzednim okresie zwiększenie wytworzości odbywało się głównie w produkcji dóbr wytwórczych, w gałęziach wytwarzających dobra spożycia (włókiennictwo), było wywołane głównie dopełnianiem zapasów; obecnie wraz ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych liczy się należy ze wzrostem konsumcji, co wywarza podstawę dla utrzymania rozmiarów produkcji na poziomie przy najmniej niezmiennym.

Objawem, który świadczy o dalszym trwaniu procesów deflacyjno - likwidacyjnych, jest ruch cen. Po trwającym przez pół roku okresie stabilizacji, w drugim kwartale nastąpiła znaczna cen hurtowych o 2,6 proc. Wzrosły jednak ceny pewnych artykułów — zboż, towarów kolonialnych, niektórych narzędzi rzemieślniczych. Spadek cen produktów zwierzęcych wyjaśnia się zjawiskiem t. zw. „cyklu zwierzęcego”, natomiast znaczna cen artykułów przemysłowych pozostaje przeważnie w związku z obniżaniem się kosztów produkcji (płac). Spadek cen wywołany obniżeniem kosztów produkcji nie powoduje zmniejszenia rentowności przedsięwzięcia, działa jednak zawsze deprymująco na dyspozycje handlu, który przy niskiej tendencji cen stara się trzymać jaknajmniej zapasy. Wywołuje to oczywiście również ujemny wpływ na produkcję.

W zakresie konsumcji ruch nie był jednolity. Wzrosła niewątpliwie siła nabywcza robotników przemysłowych, w związku z zwiększeniem zatrudnienia, natomiast utrzymywała się na obniżonym poziomie siła nabywcza pracowników umysłowych ze względu na spłatę rat Pożyczki Narodowej, oraz zmniejszyły się dochody drobnych rolników wskutek znacznej obniżki cen artykułów hodowlanych.

Można więc na ogół stwierdzić wzrost konsumcji — który powinien trwać powoli w dalszym ciągu, bowiem wzrost produkcji i wzrost konsumcji odbywają się kumulacyjnie, przyczem wzrost konsumcji następuje zawsze z pewnym opóźnieniem po wzroście produkcji.

Echa morderstwa Garnarczówny w Krakowie

Brat Bobrzecki ego przed sądem

Kraków, 2 sierpnia.

W dniu dzisiejszym rozpoczęła się w krakowskim Okręgowym Sądzie karnym rozprawa przeciwko Stanisławowi Bobrzeckiemu (bratu Władysława Bobrzeckiego) i towarzyszącemu w związku z morderstwem, dokonaniem na osobie s. p. Garnarczówny w mieszkaniu dr. Nuessenfelda, Stanisław Bobrzecki

oskarżony jest o to, że utrudniał postępowanie karne przeciwko mordercom, ukrywając środki dowodowe, a w szczególności paczkę, która posłużyła sprawcom jako pretekst dostania się do mieszkania dr. Nuessenfelda. Na wstępie dzisiejszej rozprawy przesłuchano Stanisława Bobrzeckiego, Henryka Wana-dę i Mikołaja Fafarę.

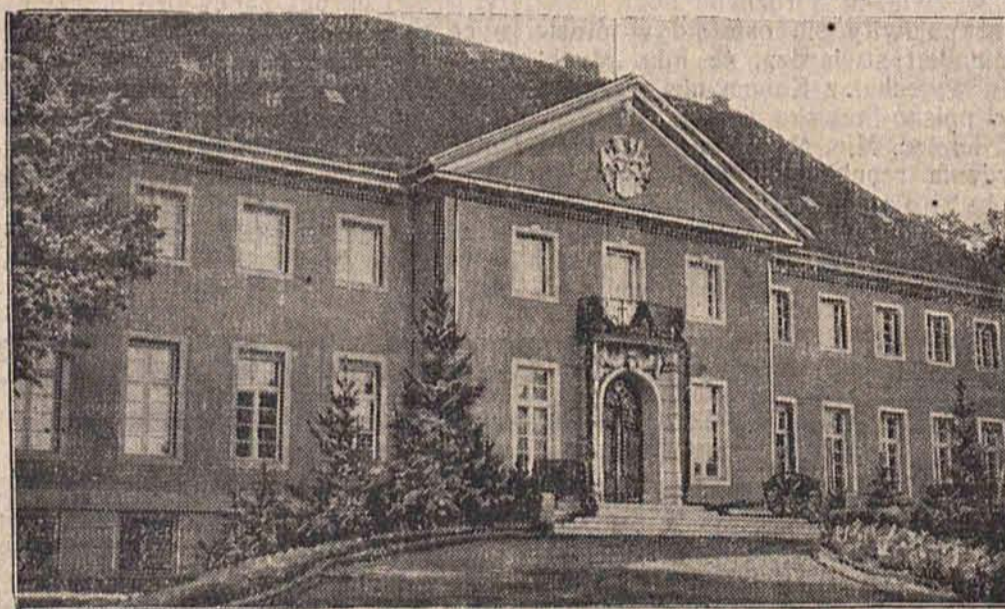
Rozruchy murzynów w Filadelfji

Policja stoczyła walkę z 4-tysięcznym tłumem

Filadelfja, 2 sierpnia.

(PAT) Wydarzyły się tu poważne rozruchy, które pociągnęły za sobą szereg ofiar. Przyczyną tych rozruchów był zgola b. ahy powód, a mianowicie policjant chciał zaarrestować murzynkę, która wszczęła kłótnię ze sklepikarzem. W obronie tej murzynki stanęli inni murzyni. Wkrótce podniecony tłum murzynów urósł do okazałej liczby 4-tysięcznej gromady, która

poczęła atakować policjantów. Na pomoc zagrożonych przedstawicieli bezpieczeństwa przybył oddział policji w sile 300 osób. Rozpoczęła się formalna walka. Murzyni walczyli kijami, obrzucali policję kamieniami i starymi butelkami. Rozruchy zakończyły się dopiero o brzasku. 70 murzynów aresztowano. Szereg policjantów, którzy odnieśli poważne rany, odstawiono do szpitala.

Zamek Neudeck, w którym zmarł prezydent Rzeszy, marszałek von Hindenburg.

Grand-kino „Klub Dżentelmanów”

10-3 Dziś i dni następnych!

w rol. g. Clive Brook. Nadpr.: Najnowszy tygodnik Foxa i Pata. Pocz. o g. 4.30

KRONIKA

Sierpień
3
Piątek

Dziś Zn. rel. św. Szczep.
Jutro Dominika W.

Wschód słońca	4.00
Zachód słońca	19.26
Wschód księżyca	22.34
Zachód księżyca	15.03
Długość dnia	15.22
Ubyło dnia	1.21

Łódź pod zarządem endeków?

Muszą oni wziąć na siebie odpowiedzialność za losy naszego miasta. — Ciernie „sukcesów” wyborczych

Nowa rada miejska będzie zwołana we wrześniu

W związku z oświadczeniem p. premera Kozłowskiego, iż samorząd miejski w Łodzi będzie kierowany przez ugrupowanie, które uzyskało podczas wyborów większość, a tem samem decyzję weźmą na siebie odpowiedzialność za losy miasta, zainteresowaliśmy się losami protestów i sprzeciwów wybor-

czych, które zostały w swoim czasie wniesione.

Specjalna komisja, która zajęła się badaniem zażaleń wyborczych po skończeniu swych prac przekazała ich wyniki wydziałowi samorządowemu urzędu wojewódzkiego. A skolei wydział samorządowy przesłał zaopiniowany materiał do Warszawy, do ministerstwa spraw wewnętrznych.

Władze centralne nie będą wydawały żadnych opinii ani poleceń w tej sprawie, lecz po zapoznaniu się z materiałem, prześlą go z powrotem do Łodzi dla dalszego urzędowania. Akta te mają nadejść do Łodzi w najbliższych dniach.

Z kolei odbędzie się posiedzenie wydziału wojewódzkiego, który wyda ostateczną decyzję i przedstawi ją do podpisu p. wojewodzie łódzkim.

Liczyć się należy obecnie z tem, że pierwsze, konstytucyjne posiedzenie rady miejskiej odbędzie się w połowie września. Na posiedzeniu tem przewodniczyć będzie jeden z radnych, który zarządzi wybory prezydenta i wiceprezydentów miasta oraz ławników.

Dyżura aptek

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: — J. Koprowskiego — Nowomieska 15, S. Trawkowskiej — Brzezińska 56, M. Rozenbluma — Śródmiejska 21, M. Bartoszewskiego — Piotrkowska 95, H. Skwarczyńskiego — Kątna 54, L. Czyńskiego — Rokicińska 53.

Pogody w sierpniu

Ma być pochmurno i chłodno

Jakie pogody będziemy mieli w sierpniu? Stacje meteorologiczne dają mało pocieszające wiadomości. Według ich twierdzeń — lato już się skończyło. Zaczęło się zbyt wcześnie i wcześniej też nastąpił koniec. Niemila to perspektywa dla licznej rzeszy urlopowiczów, którzy rozpoczęli korzystanie z dobroczynnego wypoczynku. Niemila też dla tych, którzy pozostali w mieście.

W okresie od 1 do 10 sierpnia mają być częste burze i opady pochodzenia burzowego. W okresie od 11 do 20 sierpnia będziemy mieli kilka słonecznych, pięknych, ciepłych dni, ale to już będzie koniec. W okresie od 21 do 31 sierpnia nastąpić ma stałe zachmurzenie i znaczne ochłodzenie. Noce będą już zupełnie chłodne. (i)

Oświetlenie przedmieść

Zainstalowano 355 nowych lamp

W związku z rozbudową przedmieść zarząd m. Łodzi zwrócił się do elektrowni łódzkiej o przeprowadzenie oświetlenia na najbardziej ruchliwych ulicach na przedmieściach. Część zamierzonych robót została już wykonana, część zaś ma być zrealizowana w najbliższej przyszłości.

Tak więc oświetlone zostały już ulice: Nowo-Kątna, Nowo-Południowa, (Wileńska, Sandomierska, Wygodna, Kowieńska, Grodziska, Grzybowa, Perłowa, Bobowa, Grochowa, Borowa, Janina, Bielańska, Osmiańska, Pińska. Obecnie prowadzone sa roboty nad ustawianiem słupów i przeciąganiem przewodów elektrycznych oraz włączanie i oświetlanie następujących ulic: Zapolskiej, Zagajnikowej do ulicy Przemysłowej, Niemojewskiego od Zagajnikowej do Karola Miarki, dr. Brudzińskiego, dr. Jonszera, Karola Miarki do Okopowej, Okopowa do Zagajnikowej II, Żeleńskiego, Różana, Rejtana, Pszenna i Goplańska, Obywatelska, Objazdowa, Drewnowska od Leśnej, Hetmańska, Niemcewicz, Krasieńskiego, Korsaka, Szara, Miła, Łukasińskiego, Łęczyska, Lowicka, Tatrzańska, Franciszkańska od odcinka oświetlonego już do Okopowej, Marysińska do granic miasta i Malczewskiego.

Dodatkowe komisje poborowe.

W dniu 16 sierpnia r. b. w lokalu wydziału wojskowo - policyjnego zarządu miasta Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 165 urzędować będzie od godziny 8 rano dodatkowa komisja poborowa dla PKU Łódź-Miasto I, na którą zgłosić się winni poborowi rocznika 1913, którzy z ważnych przyczyn nie mogli się stawić na ubiegłe komisje, oraz poborowi roczników starszych, nie posiadających jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, o ile otrzymali imienne wezwania z łódzkiego starostwa grodzkiego, a zamieszkał na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatów P. P.

W dniu 28 sierpnia r. b. w lokalu przy ulicy Piotrkowskiej 165 urzędować będzie od godziny 8 rano dodatkowa komisja poborowa dla PKU Łódź-Miasto II, na którą winni się stawić poborowi rocznika 1913, którzy z ważnych przyczyn nie mogli się stawić na ubiegłe komisje, oraz poborowi roczników starszych, nie posiadających jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, a zamieszkał na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów P. P.

Na komisję należy zabrać ze sobą dowód osobisty lub zaświadczenie tożsamości z foto grafją, zaświadczenie o rejestracji, kartę odroczenia służby wojskowej (o ile poborowy korzysta z odroczenia), świadectwo zawodowe i świadectwo szkolne.

W 20-tą rocznicę wymarszu

I-ej Kadrowej — przemianowanie ul. Emilji na ul. gen. Br. Pierackiego

Z okazji 20-ej rocznicy wymarszu I kompanii kadrowej z Krakowa, związek strzelecki w Łodzi organizuje w dniach 4 i 5 b. m. szereg interesujących imprez.

Wieczorem, dnia 4 b. m. odbędą się nocne ćwiczenia połowe oddziałów strzeleckich w powiecie łódzkim, na szlaku Zgierz—Konstantynów, 5 b. m. rano oddziały strzeleckie zorganizują obozowisko w Lublinku na lotnisku, o godz. 7-ej wieczorem przedefilują przed przedstawicielami władz na ul. Piotrkowskiej, zaś o godz. 8.30 wiecz. w parku im. Poniatowskiego odbędzie się parad oddziałów i zapalenie tradycyjnego ogniska.

Właściwą rocznicą wymarszu Kadrowki jest dzień 6 sierpnia, jednakże biorąc pod uwagę, że jest to dzień powszedni, by nie odrywać ludzi od pracy, przesunięto uroczystości o jeden dzień wstecz.

Związek Legionistów w roku bieżącym specjalnych obchodów nie organizuje, urządza natomiast z okazji rocznicy szereg imprez sportowych w dniach od 12 do 15 b. m.

Ponieważ jednak 11 sierpnia nastąpi w obecności władz uroczyste przemianowanie ulicy Emilji na ul. generała Bronisława Pierackiego, legionści łódzcy postanowili w dniu tym oddać hołd zamordowanemu na posterunku koleje legioniście i przy tej okazji zebrać się dla upamiętnienia wielkiej rocznicy.

Zaznaczyć należy, że tegoroczny obchód rocznicy wyruszenia Pierwszej Kadrowej miał być obchodzony wyjątkowo uroczysto, na ogólnopolskim zjeździe w Krakowie. Wobec jednak katastrofy powodzi w Małopolsce zachodniej, uroczystości te zostały odwołane z tem, iż przewidziane na ten cel kwoty ofiarowane zostały na powodzian. (i)

SZALENIEC z NOŻEM w RĘKU

rzucił się na przechodniów. — Zaatakowany policjant musiał zrobić użytek z broni

Na ulicach Zgierza rozegrała się wczoraj w godzinach popołudniowych krwawa i przerażająca tragedia. Za-

mieszkały przy ul. Słowackiego 4 Franciszek Mazurowski, cierpiący w swoim czasie na ostry obłęd i wypuszczony

z Kochanówki jako bezpieczny, wczoraj

dostał nagle ataku szału i, uzbrojony w wielki nóż wybiegł na ulicę.

Ku przerażeniu przechodniów szaleniec począł ostrym nożem zadawać sam sobie ciosy w ramiona i uda.

Z bólu i na widok krwi ciekącej z ran, szalony Mazurowski wzmagał się z minuty na minutę i nieszczęśliwy turjat w pewnym momencie z zakrwawionym nożem począł biec przez ulicę i atakować tą straszną w jego rękach bronią przechodniów. Na ulicach powstał popłoch.

Zaalarmowany policjant próbował obezwładnić furjata. Jednak Mazurowski nie cofnął się przed posterunkowym a przeciwnie:

rzucił się na niego z nożem. Posterunkowy dał strzał na postrach.

Mazurowski nie ułękł się strzału i w chwili, gdy nóż zbliżał się już do gardła posterunkowego — ten ostatni w obronie koniecznej strzelił drugi raz, mierząc w nogi szaleńca.

Kula utkwiała w okolicach pachwiny. Mazurowski został przewieziony do szpitala św. Józefa w Łodzi, gdzie w późnych godzinach wieczorowych został poddany operacji wyjęcia kuli. Stan jego jest ciężki. (gr)

Nie wolno podwyższać cen

Kilkunastu piekarzy pociągnięto do odpowiedzialności

Donosiliśmy wczoraj o bezprawnym podwyższeniu cen pieczywa przez piekarnie łódzkie.

W związku z tem władze administracyjne rozpoczęły wczoraj nakładanie wysokich kar na piekarzy, którzy samowolnie zmienili cennik. Już w ciągu dnia wczorajszego sporządzono protokóły kilkunastu piekarzom i sprzedawcom, dalsza zaś kontrola odbywać się będzie nieprzerwanie.

Władze administracyjne wyjaśniły przytem, że podwyżka cen pieczywa była nietylko bezprawna, ale zupełnie

nieuzasadniona, gdyż sytuacja na giełdzie zbożowej nie daje żadnych podstaw do jakiegokolwiek zmiany cennika.

W dalszym ciągu obowiązują w Łodzi ceny następujące: kg. chleba pyłowego — 25 groszy, kg. bułek — 60 gr. Ludność powinna współdziałać w tym wypadku w dobrze zrozumianym interesie własnym z władzami i meldować o każdorazowym wypadku pobierania wyższych cen za pieczywo w Łodzi. (i)

Wezwać pogotowie ratunkowe

można tylko w wypadkach katastrofy. — Dla chorych są dyżurni

Jak się dowiadujemy, ubezpieczalnia społeczna w Łodzi postanowiła zorganizować pomoc, udzielaną przez pogotowie do nagłych wypadków. Reorganizacja ta polegać ma na zwolnieniu pogotowia od udzielania pomocy w tych wszystkich wypadkach, które są wprawdzie ciężkie, ale nie są wypadkami nieszczęśliwymi, ulicznymi, dla których właściwie przeznaczone jest pogotowie.

Dotychczasowy stan utrudniał pogotowiu w dużej mierze pracę. Podczas gdy wzywano karetkę do nagłego zachorowania, zdarzały się fakty, iż spóźniała się ona do nieszczęśliwych wypadków ulicznych. Nie można było

jednak powiększyć taboru pogotowia, by obsługiwać wszystkie wypadki równocześnie.

Ubezpieczalnia postanowiła przeto wprowadzić bardzo ważną inowację. Mianowicie, we wszystkich lecznicach dzielnicowych mają być wprowadzone specjalne dyżury do nagłych wypadków zachorowania, aby ubezpieczony nie musiał czekać niekiedy kilkunastu godzin, nim może zamówić lekarza domowego. Natomiast pogotowie ratunkowe będzie przyjmowało zgłoszenia wyłącznie nieszczęśliwych wypadków ulicznych, co w dużej mierze przyczyni się do usprawnienia tej pomocy. (i)

DAR POLSKIEJ SPÓŁKI OBUWIA BATA.

Prezes Rady Ministrów, dr. Leon Kozłowski, przyjął wiceprezesa Rady Polskiej Spółki Obuwia Bata, p. Tadeusza Karszo-Siedlewskiego, który w imieniu tej Spółki złożył na ręce p. premiera 5.000 zł. i zadeklarował 200 par obuwia na rzecz ofiar powodzi.

„MUZA“

(dawniej LUNA)

Austrjacki tenor światowej sławy **JÓZEF SCHMIDT**

śpiewa najpiękniejsze pieśni w komedji miłosnej, rozgrywanej się w malowniczej Wenecji p. t.

„7 DNI SZCZĘŚCIA“

Role kochanków odtwarzają **Janina Guise i Roger Treville.**

Nadprogramy: **Tygodnik Focha i aktualności krajowe**

Początek seans. o g. 4, 6, 8 i 10-ej w sob. i niedz. poranki o 12 i 2-ej. Ceny miejsc od zł. 1.00.

Dziś wspaniała premiera!

Jak zginęła rodzina gen. Bałtabana

Rozszalały żywioł porwał dom wraz z mieszkańcami. — Szczegóły wstrząsającego wypadku

Lwów, 2 sierpnia. Według opowiadań naocznych świadków, szczegóły wstrząsającej tragedji rodziny gen. Bałtabana podczas powodzi w Kleczanach, przedstawiają się jak następuje:

Jak wiadomo, zginęło 11 osób z rodziny, a tylko 3 — cudownym zbiegiem wypadków, ocalało.

Śmierć ponieśli: teść Bałtabanów 83-letni Piotr Turski, jego żona Jadwiga, lat 68, Adam Bałtaban, lat 31, jego żona Anna, 25 lat, córeczka ich, 4-letnia Ewunia, następnie Stefanja Gródek, 28letnia żona ocalałego Ignacego Gródka, oraz ich dzieci, Oleś, lat 11, Juliusz, lat 8 i Ewunia, lat 10.

Tragiczny wypadek wydarzył się 16 lipca r. b. o godz. 3.30 mimo, iż wyław rzeki Smolki wydarzył się jeszcze około południa, mieszkańcy nie poczuli żadnych przygotowań do ewakuacji

ani nie zaalarmowali władz z prośbą o ratunek.

W chwili, gdy domownicy siedzieli przy obiedzie, silna fala uderzyła w dom i porwała go wraz z ludźmi.

Rozpaczliwym krzykiem kobiet i dzieci nie było końca, lecz wobec rozszalałego żywiołu wszystko było bezsilne.

Co chwila ktoś znikł z powierzchni wody, wydając ostatnie, beznadziejne wołanie o pomoc.

Jedynie pp. Bałtabanom udało się umieścić na drzwiach domu i płynąć przez pewien czas, lecz mała Ewunia straciła równowagę i wpadła do wody, pociągając za sobą rodziców.

Gdy woda opadła udało się odnaleźć tylko zwłoki Piotra Turskiego, Anny Bałtabanowej, jej córki Ewuni, oraz dzieci Gródka.

Trzy osoby uratowane są to: Ignacy Gródek, który utracił żonę i troje dzieci, Jadwiga Turska, nauczycielka z Leskiego, która po 4-godzinnej walce z falami została uratowana przez kowala kolejowego.

Pogrzeb tragicznie zmarłych odbył się w Chomranicach w dniu 20 b. m., przyczem wszystkie 6 ofiar pochowano w jednym grobie. Udział w pogrzebie brał również pluton żołnierzy, którego dowódca wygłosił przy grobie wzruszające przemówienie.

Dokąd pójść wieczorem?

TEATR MIEJSKI — Dziś „Rasy“ — premiera
TEATR LETNI (Park Staszica) — Dziś o godz. 9 wiecz. „Akademja wdzięku“
TEATR „BAGATELA“ (Piotrkowska 94) — „Bebe“ — premiera
TEATR ROZMAITOŚCI (Cegielniana nr. 27) — o godz. 9.30 wiecz. „Ostatni taniec“ z M. Michałesko

KINA:
CASINO — „Dzielny chłopiec“
GRAND-KINO — „Klub Dżentelmenów“
MUZA — „7 dni szczęścia“
CAPITOL — „A. L. 14 zatonała“
CORSO — „Śmiech w piekle“, II. „Romanse cygańskie“
PRZEDWIOŚNIE — „Ja w dzień ty w nocy“
RAKIETA — „Skandal w Budapeszcie“
SZTUKA — „Sledztwo“
PALACE — „Kobieta i Bestia“
METRO — „Przy drzwiach zamkniętych“
ADRIA — „Przy drzwiach zamkniętych“
OSWIATOWE — I. „Węgierska miłość“, II. „Branka syna puszczy“

MARJA WEST.

Trzygoda w kapielisku

Niewielkie kapielisko nadmorskie, do którego Julia wyjechała na swój pierwszy urlop małżeński, nie zupełnie odpowiadał wyimaginowanemu obrazowi, jaki sobie Julia urobiła. Coprawda marzyła ona zawsze o wyjeździe do Deauville. Ale ostatecznie i tutaj można się przecież dobrze ubawić, skoro wiezie się ze sobą wielki kufer, pełen nowych sukien.

Julia liczyła 24 lata, była od pięciu lat zamężna. Poślubiła człowieka, który był jej pierwszą miłością i przy boku którego wiodła spokojny, pozbawiony troski żywot. Mimo to jednak, a może właśnie dlatego, Julia w głębi swego serduszka marzyła o jakiejś wielkiej przygodzie, którą na zawsze pozostała jej wielką, słodką tajemnicą. Żyła ona zresztą w jakimś stanie napięcia i wiecznego oczekiwania. Gdyby jej jednak zapytano, na co właściwie czeka — Julia nie umiałaby odpowiadać. Nigdy nie myślała o porzuceniu Jerzego, który ją odpro wadził na dworzec i tak serdecznie żegnał. Jerzy kochał ją bardzo, wiedziała o tem, ale kochał jednostajnie, spokojnie, bez żadnych wybuchów czułości, bez tego, co napawa serce kobiety niepokojem i radością.

Do książki meldunkowej pensjonatu wpisała się, po chwili wahania, „Lia“ za miast Julja. Przebiegała się po kilka razy dziennie w swoje nowe, strojne sukienki i... czekała.

Czekała. Może nawet nie specjalnie

na pana Snadira z Pragi ale nie było to dla niej niemiłe, gdy w czasie posiłków siadał przy niej i gdy towarzyszył jej podczas spacerów. Naturalnie nie czyniła ona panu Snadrowi żadnych nadziei, ale widząc jego nieme uwielbienie, zyskała świetny humor, dowcip i stała się najbardziej zachwycającą kobietą z całego uzdrowiska. Dla Snadira natomiast nie istniała żadna inna kobieta, za wyjątkiem Lii, którą zresztą stale nazywał „panną Lia“. Julja, przepraszam, Lia, nie uczyniła żadnej aluzji i nie wspominała nigdy o swoim stanie cywilnym, niemniej jednak nie protestowała, gdy nazywano ją „panną Lia“. Po pewnym czasie, sentymentalna i lekko egzaltowana pani Lia, zaniepokoiła się na serjo. Snadir wyglądał na poważnie zakochanego, chociaż nic nie czynił takiego, coby opinie tę mogło w pełni usprawiedliwić. Podczas spacerów w ciche noce księżycowe, zachowywał się zupełnie tak samo, jak podczas spacerów w dzień na równym i tłoczonym deptaku. Ale te jego spojrzenia... Te spojrzenia mówiły Lii wszystko. Zdradzały cały ogrom jego wielkiej miłości. Julja, nawet jako Lia, nie chciała, ażeby przygo da jej zamieniła się w zwykły romans w kapielisku, ale zaprzestać wspólnych spacerów ze Snadirem?... Tego nie mógł nikt od niej wymagać. Tego żadna kobieta nie miałaby serca uczynić. Zresztą Snadir... Snadir był przecież bardzo zakochany, a wcale nie łatwo uczynić

komuś wielki ból i zranic go może nawet na całe życie...

Zresztą Lia rozumiała Snadira. Jemu bynajmniej nie zależało na żadnej przygodzie. Snadir kochał ją prawdziwie, głęboko, uważał ją za pannę i może nawet nosił się z zamiarem poślubienia jej? Ach, czy to nie było zupełnie tak, jak w powieści?...

Przez dwa dni Julja żyła, jak we śnie czując się dobrze w atmosferze uwielbienia, każdemu słowu, które mówił do niej Snadir, a mówił naogół dość dużo, nadawała podwójne znaczenie. Trzeciego dnia pod wieczór Julja doszła do wniosku, że tak dłużej trwać nie może, że musi Snadrowi wyznać prawdę. Czuliła ona, że prawda będzie dla niego pchnięciem sztyletu w serce, niemniej jednak nie można było dłużej igrać z uczuciami człowieka. Musi się dowiedzieć, że Julja jest zamężna.

Po długim namyśle wybrała Julja do tego celu, suknię w kolorze jasno lila, Lila kolor jest przecież taki sentymentalny... Na twarz nałożyła znacznie mniej różu niż zwykle. Ostatecznie to przecież nie było łatwym zadaniem złać komuś życie... Ponieważ Julja właśnie wyobrażała sobie oczekującą ją scenę, była podczas kolacji wyjątkowo poważna i mileżąca.

Po kolacji, jak zwykle, zaproponowano spacer. Julja z przykrością skonstatowała, że księżyc dziś niema i pomyślała sobie, że właściwie nie wiezie jej się tak dobrze w życiu.

Cichym głosem, jakgdyby zmatowianym przez łzy, rozpoczęła Julja mówić,

Pod ścisłą kontrolą odbywać się będą zbiórki na cele społeczne

W ostatnim numerze „Dziennika Ustaw“ ukazało się ciekawe zarządzenie w sprawie kontroli nad zbiórkami ulicznymi na różne cele społeczne. Kontrola ta będzie wprowadzona, by zapobiec wszelkim ewentualnym nadużyciom.

Zbiórki będą mogły się odbywać wyłącznie za każdorazowym zezwoleniem starostwa grodzkiego. W urzędach państwowych, samorządowych, na terenach wojskowych i w szkołach średnich i powszechnych zbiórek urządzać nie wolno.

W przeprowadzaniu zbiórek ulicznych i kwest nie mogą brać udziału dzieci i młodzież do lat 18 oraz młodzież szkolna. (1)

Reemigracja z Francji Robotnicy wracają do Polski

Według ostatnich danych oficjalnych ministerstwa pracy i opieki społecznej we Francji, w ciągu roku 1933 i pierwszego półrocza r. b. opuścić musiało Francję 6.500 górników polskich, którzy utracili pracę w kopalniach. Razem z rodzinami stanowi to około 10 tysięcy osób.

Liczba robotników polskich, którzy pozabawieni zostali pracy w kopalniach, wynosi 2.8 proc. ogólnego stanu zatrudnienia w górnictwie francuskim.

Podziękowanie

Zarząd Łódzkiego Żydowskiego T-wa Opieki nad Starcami składa gorące podziękowanie Sz. Paniom i Panom w Kolumnie za ofiarną pracę przy imprezie na rzecz Domu Starców fundacji Konsztadów w Łodzi oraz wszystkim taskawym ofiarodawcom za hojne ofiary.

WP. Besserowi wł. pensjonatu w Kolumnie, za bezinteresowne udzielenie lokalu i ogrodu oraz za jego współpracę serdeczne „Bóg Zapłać“.

że nie jest już wolna, że jest mężatką... W pokoju pensjonatowym dokładnie przerobiła sobie tę scenę, wystudjowała każdy ruch i uzmysłowiła jego zachowanie.

Widziała go przed sobą, mężczyznę złamanego bólem, z głową opuszczoną i przygarbionemi ramionami. Słyszała to głębokie westchnienie, które rozdzierało pierś mężczyzny i wyciskało łzy z oczu... Potem następowała scena pocieszenia, którą Julja dokładnie opracowała. Przemyślała każdy gest i każde słowo, jakim będzie pocieszać rozpaczającego pana Snadira. Tymczasem... Zamiast oczekiwanej sceny, pełnej melancholji, westchnienia i tragicznej pozy, pan Snadir począł się śmiać, śmiać wesoło i dłuższą chwilę trwał nim powie działa:

— Ależ pani Lio, cóż to właściwie szkodzi, przecież ja również jestem żona ty...

Następnego dnia Julja wyjechała. Jerzy cieszył się niezmiernie, że jego droga żoneczka tak bardzo za nim tęskniła, że aż o pięć dni skróciła pobyt w kapielisku.

Siedząc w pociągu, w drodze powrotnej, Julja raz jeszcze wywołała obraz pana Snadira w scenie, w jakiej go sobie wyobrażała i takiej, jaka się zdarzyła naprawdę.

— To tylko mężczyźni mogą być tak podstępni... — pomyślała Julja i wzruszyła ramionami. Jednocześnie sięgnęła do torebki, wyjęła stamtąd obrączkę i energicznie włożyła ją na palec.

Tium. Iva.

Przestańcie uszcześliwiać świat

wciąż nowymi paktami i umowami.—Państwa bałtyckie mają jedno życzenie: „dajcie nam spokój”

Opinia Estonji i Łotwy o pakcie wschodnim.

Mieliśmy już okazję podkreślać w relacjach telegraficznych z Tallina i Rygi prawdziwą serdeczność, z jaką Estonia i Łotwa przyjęły ministra Becka. Serdeczność ta nie ograniczała się do zewnętrznych jedynie ram przyjęcia, zgłoszono kierownikowi polskiej polityki zagranicznej. Przekraczała je — że tak powiemy — pod względem merytorycznym, wyrażając się przedewszystkiem w szczerym tonie rozmów, prowadzonych przez najbardziej miarodajnych przedstawicieli społeczeństw obu państw bałtyckich, zarówno z min. Beckiem, jak i z kilkoma stacjami prasy polskiej, którzy — towarzysząc mu — musieli wziąć na siebie do pewnego stopnia nieoficjalne reprezentowanie dużego odłamu polskiej opinii publicznej.

Wszystko, o czym nam mówiono — powtórzyliśmy opinii polskiej, gdyż — naszymi — czemś w rodzaju przekąźnikowej. Dla tych, którzy nie pierwszy raz znaleźli się w obu państwach północno-wschodniego Bałtyku — a należą do nich — właśnie do takich — jest rzeczą oczywistą, że te powojenne ustroje państwowe bezwzględnie zakończyły już okres budowania i krzepnięcia swych form polityczno-państwowych. Zarówno Estonia — posiadająca zaledwie 11 proc. mniejszości narodowych, — jak i w nieco gorszym od niej położeniu pod tym względem pozostająca Łotwa zakończyły okres strukturalnego zramienia się społeczeństwa.

W Estonji niema już bezrobotnych, których jeszcze przed rokiem ten niewielki kraj liczył około 12 tysięcy. Na Łotwie zaś — olbrzymie zapotrzebowanie na robotników na wsi spowodowało imigrację z miast ponad 80 proc. bezrobotnych i zaangażowanie w okręgach wiejskich ponad 5 tysięcy robotników w różnych z pogranicznych powiatów polskich. Objaw bezspornie sezonowy — jednak w latach poprzednich — nieznanym.

Fragmentaryczne objawy poprawy stosunków gospodarczych nie apowabiają do żywienia przesadnych nadziei. Wprawdzie nie żywią ich te trzeźwe, sołeczne, pracowite społeczeństwa. Jednak — nie kryją, iż

JEST JUŻ LEPIEJ, NIŻ BYŁO

nie umieją doszukiwać się przyczyn poprawy. Łączą ją przedewszystkiem w pewnym stopniu z zarysowującą się poprawą konjunktury w skali światowej, wskazują na przezorność, pozbawioną eksperymentów i skoków oportunistycznych, politykę swoich rządów i — w dużym bardzo stopniu — powołują się na polityczną pacyfikację regionu Bałtyku i Europy Wschodniej, pozwalającą na odwołanie się do niedawna jeszcze częstymi alarmami, wzmacniającą zaufanie nie tylko krajowych, lecz również i zagranicznych kapitałów, niezbędnych dla przeprowadzenia całego szeregu inwestycji.

O ile właśnie w najszerzych kołach społeczeństwa bałtyckiego panuje zadowolenie z osiągnięcia doniosłych rezultatów na drodze rozwoju pokojowych stosunków ze Związkiem Sowieckim, umocnienia ich równoległe z Polską i stworzenia rzeczywistych gwarancji pokoju w tej części Europy — o tyle z troską i nieufnością zwracają się na zachód z niechętnym pytaniem: —

CZEGO JESZCZE CHCIECIE?...

Min. Beck prowadził swoje polityczne rozmowy z estońskimi i łotewskimi przedstawicielami. W takich rozmowach obowiązują specjalna terminologia, specjalna ostrożność i specjalna droga okrężna dla zbliżenia się do sedna zagadnienia. Z nami — rozprawiano prosto: — chcieliśmy usłyszeć wyjaśnienia, chcieliśmy przeniknąć do plany rozjeżdżających po stolicach Eu-

ropy dyplomatów, siejących na każdym blurku nowy projekt umowy, która tym razem już napewno i kategorycznie „zbawi świat”, nieomylnie i z zupełną pewnością.

— Czego od nas chcą? Z tem pytaniem mieliśmy najczęściej do czynienia, kiedy rozmowa schodziła na temat pęczniejących od paktowo-projektowych dyskusyj szpał prasy zagranicznej — z paryską na czele.

Dlaczego się nami zajmują, kiedy u nas właśnie jest najspokojniej? — oto motto rozmów. Kto chce znów wejść do historii jako uszcześliwiciel narodów paktami? — co w tych paktach ma być? — jakie jeszcze nam chcą dać gwarancje, których nie potrzebujemy, sami bowiem potrafimy ułożyć stosunki współzycia z sąsiadami? — te pytania vox populi ujawniły się w rozmowie naszej z najteższą osobistością łotewskiej polityki zagranicznej min. Muntersem reasumującym zdaniem: —

Nie wiemy, jakie są te proponowane nam pakt i dlatego nie możemy wobec nich zająć stanowiska...

Przedewszystkiem chcieliby nad Bałtykiem, aby im dać spokój — to jest wrażenie dominujące nad wszystkimi. Aby się mniej nimi zajmowano. Nietylko ambicyjna drażliwość młodych państw gra rolę, w takim stawianiu sprawy. Nietylko wpływ niechętniej paktomanji Finlandji i Szwecji (mowa ministra Sandlera, na którą zwrócono nam uwagę w Tallinie), ale przedewszystkiem — nieufność do roboty, która nie wydaje się być inspirowana troską o los państw Europy Wschodniej, nieufność do polityki, która traktuje państwa te jako obiekt gry międzynarodarstwowej, dążącej do stałego stanu opiekuństwa, w jakim państwa te mają pozostawać.

Pozatem zaś: — zbudnie zajmowanie się polityką zagraniczną państw, które samo umiały w swoim regionie stworzyć takie warunki bezpieczeństwa i

współpracy międzynarodowej, jakiej nie umiały dotąd stworzyć w swoich regionach te mocarstwa, które pragną tę stałą opiekę wykonywać.

To doskonale rozumie i Tallin i Ryga. Dlatego też rozmowy nasze były łatwe, mówiliśmy bowiem wspólnym językiem. Stwierdziliśmy, że na pewne rzeczy patrzymy jednakowo — jak na grę, od której chcielibyśmy, aby kraje nasze pozostały zdala, bo gra ta nie jest ani interesująca, ani pożytku przynosić nie może... Przypatrywać się — można, ale jeżeli do gry przynaglają, jeżeli natychmiast do stołu zapraszają — to raczej nie warto. Czasu jest dużo.

U nas panuje spokój — a więc nie pali się. Lepiej przyrzec się, o co grają i przypatrzeć się, czy kartę przypadkiem... nie są znaczone...

Wład. Best.

Pięcioletni plan inwestycyjny będzie ustalony przez Fundusz Pracy dla całej Polski. Kiedy zakończone zostaną roboty kanalizacyjne

Wchodzimy w okres przeprowadzania na terenie Łodzi planowych inwestycji. To, co robiło się dotychczas dorywczo, z roku na rok i co może dlatego nie dawało poważniejszych efektów, ujęte zostanie obecnie w rany planowości, dzięki uchwale Funduszu Pracy o wprowadzeniu „pięcioletni” robót inwestycyjnych.

W pierwszym rzędzie dotyczy to budowy kanalizacji i wodociągów w naszym mieście. Trudno byłoby opisać i przypomnieć te etapy jakie ta ważna i niezbędna inwestycja u nas przechodziła. Początkowo określono czasokres pracy na pięć lat. Z roku na rok jednak termin ten przedłużano. Przed początkiem każdego sezonu układało się projekty na rok bieżący, a gdy dochodziło do realizacji, okazywało się, że miasto nie będzie dysponowało odpowied-

niemi funduszami i cały plan trzeba było przerabiać. Czyż dziwić się można, że prace nad układaniem kałłow w Łodzi przeciągają się niemal w nieskończoność i że najbardziej optymistycznie nastrojeni łodzianie przestali wierzyc, że

skończy się to kiedyś i że staniami się wreszcie czystym, schludnym miastem? Ta przypadkowość* będzie obecnie usunięta całkowicie. Fundusz Pracy, mając określone roczne wpływy, może z góry wiedzieć, jakimi funduszami w każdym roku będzie dysponował i jak wobec tego zużyć te fundusze, by spełniły się dwa zasadnicze cele — z jednej strony, aby inwestycje były najbardziej pożyteczne, a z drugiej by zatrudnić przy tych robotach możliwie największą ilość bezrobotnych.

Przystępując więc do opracowania

tego pięcioletniego, który obejmie wszelkie działy inwestycji, m. in., o czym wczoraj donosiliśmy, budownic two mieszkalne. Fundusz Pracy polecił wszystkim instytucjom, korzystającym z jego pożyczek, aby we własnym zakresie ułożyły projekty najpotrzebniejszych inwestycji

rozkładając je na okres pięciu lat. I wówczas wyłoniła się w Łodzi sprawa zakończenia już definitywnego robót kanalizacyjnych i zainstalowania wodociągów. Samorząd łódzki nie będzie mógł obecnie przez długi okres korzystać z żadnych innych pożyczek, jak z Funduszu Pracy, gdyż jest to kredyt najtańszy i najdogodniejszy. I z tego względu, nie mając innych możliwości sfinansowania swych robót, będzie musiał tak opracowywać cały plan, aby z tych kredytów, jakie otrzyma z Funduszu Pracy w ciągu lat pięciu,

zakończyć rozpoczęte dzieło. Opracowanie planu pięcioletniego kanalizacji i wodociągów w Łodzi nastąpi w ciągu kilku miesięcy.

Skolei projekty te przesłane zostaną do Funduszu Pracy, który ze swej strony w ciągu martwego sezonu zimowego, z całego nadesłanego ze wszystkich miast Polski materiału, ułoży plan ogólny, mieszczący się w ramach stałych dochodów Funduszu.

Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju planowe inwestycje, dadzą efekty bardzo duże. (1)

Polska wieś w Turcji

Nie popełniono tu dotychczas ani jednego przestępstwa

Nie wszyscy zapewne wiedzą o tem, że w Turcji istnieje wieś, zamieszkała wyłącznie przez Polaków. Wieś ta, znajdująca się zresztą blisko Konstantynopola nazywana jest przez polaków Adampolem, a przez Turków — Polonez-kaj, co znaczy poprostu: polska wieś.

Założycielem wsi jest ks. Adam, (stad też nazwa) Czartoryski, który tu się osiedlił w roku 1856 i ściągnął do niej rodaków, walczących w czasie wojny krymskiej w szeregach tureckich.

Wieś składa się z około 40 domów, zamieszkałych przez 180 osób. Ogółem gruntu wsi obejmują 270 morgów.

Głównym zajęciem mieszkańców jest uprawa roli. Rodacy nasi rozwija-

ją tam na wielką skalę uprawę kartofli, które mało są Turkom znane. Również i gospodarstwo mleczne stanowi pasję tych tureckich Polaków.

Stosunki wśród tych „tureckich Polaków” są iście patriarchalne. Przez cały czas istnienia tej wsi nie popełniono tu ani jednego przestępstwa, a wszelkie spory są załatwiane przez najstarszych wiekiem mieszkańców.

Wieś posiada też własny kościół, w którym dwa razy w miesiącu odprawia się nabożeństwa.

Istnieje tam tylko jeden sklep otwarty zaledwie przez godzinę zrana i godzinę wieczorem, bo właściciel trudni się poza handlem również i rolnictwem. (y)

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania. Zgłoszenia: Piotrkowska 40 do p: Hermana w dni powszednie od 10—12 i od 4 do 6 po południu

Café Club w Warszawie

Obecnie w Warszawie najmłodszym lokalem jest Cafe Club, wytworona kawiarnia na rogu Aleji Jerolimskich i nowego Świata, naprzeciw nowego gmachu Banku Gospodarstwa Krajowego. Niskie ceny, uprzejma obsługa, orkiestra grająca ostatnie nowości krajowe i zagraniczne — wszystko to sprawia, że Cafe Club stał się miejscem spotkań najwytworniejszego towarzystwa stolicy.

Tańczący mogą czas spędzić w Tea-Roomie, gdzie mieści się dancing towarzyski. Taras pozwala gościom przebywać na świeżem powietrzu w czasie upałów.

Kulisy wiedeńskiej tragedji

Dollfuss był otoczony przez zdrajców i wrogów osobistych. —

Jak się zachował major Fey, mąż w stalowym hełmie

Heimwehra składa się z... socjalistów i hitlerowców

Kontury tragedji wiedeńskiej, przedewszystkiem tragedji opuszczonego przez wszystkich małego kanclerza Dollfussa, wyłaniają się w sposób coraz to bardziej wyrazisty i budzący grozę. Trudny do pojęcia fakt opanowania pałacu kanclerskiego przez garść ludzi staje się obecnie zrozumiałym.

Dollfuss miał zaciekłych wrogów, miał ich coraz więcej i nie miał prawdziwych przyjaciół ani zwolenników. Na tle wspólnej nienawiści do Dollfussa powstał dziwny fakt, że choć nie formalny sojusz wszystkich opozycji z lewej i prawej strony. Heimwehra była zlepkiem bezrobotnych najrozmaitszych przekonań, pragnących zdobyć jakieś utrzymanie i przydziewek. Słynnym stał się dowcip, z którego śmiał się donieść cała Wiednia: cztorej heimwehrowcy żegnają się z sobą na rogu ulicy, a po chwili jeden z nich mówi do drugiego: „Dobrze, że ci dwaj hitlerowcy nie wiedzą, że my jesteśmy socjalistami”.

Odstępców i zdrajców miał kanclerz we własnym obozie co niemiara. Zawładła policja, która nie tylko, że przepuściła zamachowców, ale podała

im hasła straży strzegącej pałacu kanclerskiego, poinformowała o sposobach wtargnięcia do środka. Komenda garnizonu i najwyższe władze wojskowe musiały coś wiedzieć o spisku, gdyż bez znaczenia jest fakt, że właśnie w tym dniu garnizon wiedeński został wysłany na ćwiczenia. Na wiadomość o zbliżeniu się zamachowców ministrowie rozbiegli się jak barany po mieście. Nie próbowano się bronić, względnie nikt nie usłuchał wezwań o pomoc. Mały kanclerz został sam w obliczu śmiertelnych wrogów. Zachowanie się jego głównej podpory, majora Feya, męża w stalowym kasku i o marsowym obliczu, świadczyłyby o tem, że albo nie chciał się bronić albo nie umiał tego uczynić. — Z balkonu pałacu kanclerskiego zakazał podjęcia jakichkolwiek stanowczych kroków. Mowy zarówno Feya jak i ministra Shuschigniga, wygłoszone po odzyskaniu radia, były pełne trwogi i niepewności.

Odrązu odnosiło się wrażenie, że Austria względnie jej dotychczasowi władcy nie chcą się bronić — i że może już w tej chwili, w której kanclerz żegnał się z życiem, byłoby przyszło do

utworzenia rządu opartego o hitlerowców, gdyby nie stanowczy protest wielkich mocarstw zachodnich i państw małej koalicji — gdyby nie groźba, że włoska włoskie i czechosłowackie wkroczą do Austrii, aby nie oddać jej w ręce hitlerowskich Niemiec. I wtedy pod wpływem przymusu zewnętrznego rząd austriacki opamiętał się i zaczął się bronić. Nie zmienia to jednak faktu że obecny system austriacki wyczerpał się i że Austria, o ile chce żyć, musi się oprzeć na zupełnie innych ideologicznych i faktycznych podstawach.

Błędy po stronie austriackiej były znaczne, ale odpowiadają im te, które popełniono w Berlinie i w Monachjum. Hitler pod wpływem podszeptów Habichta i innych doradców postanowił opanować Austrię, aby odciągnąć w ten sposób uwagę Niemców od coraz to większych wewnętrznych trudności. — Plan się nie powiódł, wspólny front europejski zmusił go do odwrotu.

Krwawy 30 czerwca i krwawy 25 lipca — oto daty dwu wielkich klęsk, które poniosł hitleryzm, szamocząc się wśród sieci olbrzymich zewnętrznych i wewnętrznych trudności. J. L.

Jak przygotowywano zamach we Wiedniu

Legion austriacki w Niemczech był uprzywilejowany. — Manewry austriaków pod Berlinem. — Jak przemycano odezwy nar.-socjalistyczne z Monachjum do Wiednia

Przed dwoma miesiącami widziałem w Berlinie wielką rewję oddziałów szturmowych. Defiladę przyjmował szef sztabu, kpt. Röhm. A honorowe miejsce w czasie rewji zajmował legion austriacki.

Gdy się widziało niemieckie oddziały szturmowe obok austriackich legionistów, różnica była niemal w oczy. Takie go wyszkolenia i zdyscyplinowania, jak w legionie austriackim, nie widać było w żadnym innym oddziale. Dla nas, zaręczonych dziennikarzy nie było tajemnicą, że komenda legionu nie składała się z austriaków. Niemal wszyscy dowódcy rekrutowali się z b. oficerów starej cesarskiej armii.

Legionistów austriackich nie byli wysyłani do obozów pracy, jak członkowie niemieckich oddziałów szturmowych. Mieszkałi w najlepszych koszarach. Otrzymywali lepszy wikt. Mieli lepsze umundurowanie i ekwipunek. Legion szkolono na prawdziwą „interwencyjną armję”. Zwolnieni od wszelkich dodatkowych zajęć, które obowiązują oddziały S.S., legionistów austriackich tworzyli prawdziwe oddziały wojskowe. Gdy szturmowcy niemieccy nigdy nie mieli ćwiczeń z bronią, austriacy urządzali manewry wojskowe nawet pod Berlinem, w Grunewaldzie, dokąd przywożono ich specjalnymi pociągami.

Sztab legionu znajdował się w Monachjum. Tam do jego dyspozycji oddane były największe zakłady graficzne, w których drukowano codziennie, celem wysyłki do Austrii, setki tysięcy agitacyjnych ulotek.

Austriacka akcja podzielona była w Niemczech na dwie części: wojskowa — legion i propagandowa — radio i drukarnia.

Systematycznie szkoleni w wojskowym rzemiośle, legionistów dysponowali ośmiu kompanjami karabinów maszynowych. Było ich, zorganizowanych wojskowo, 7000 ludzi spośród 12.000 narodowych socjalistów, którzy zbiegli do Niemiec. Stałe sztafety zwiadowcze patrolowały codziennie na granicy bawarsko-austriackiej, gotowe podać sygnał do przekroczenia granicy, gdy w Wiedniu wybuchnie powstanie.

Legion austriacki miał specjalne umundurowanie: koszule koloru brunatno-zielonego, na rękawach napis „Freie Oesterreich” na głowie wojskowe kepi

austriackie z czasu wojny.

Dziś mundury te są zabronione. Gorączkowe starania w kierunku zlikwidowania legionu znane są wszystkim. Dodać wszakże do tego należy kilka bardzo interesujących szczegółów, które nie przedostały się jeszcze do opinii publicznej.

Na tydzień przed zamordowaniem kanclerza Dollfussa, rozpoczęły się przeniesienia poszczególnych kompanji legionu austriackiego z Bawarii do Prus Wschodnich. Dlaczego? W jakim celu usuwano legionistów z nad granicy austriackiej? Na ten temat krąży nieomal fantazyjne wersje, wśród których utrzymuje się uporczywie jedna, rzucająca ciekawe światło na wypadki, które rozegrały się w Austrii.

Usuwanie legionu austriackiego z Bawarii miało stworzyć alibi. Wiedzano o planowanym zamachu i chciano zapobiec oskarżeniom pod adresem Niemiec.

Ale równocześnie wysyłka literatury agitacyjnej do Austrii trwała w dalszym ciągu. Odbывała się ona w sposób następujący:

Wśród kolejarzy austriackich jest nie mało zwolenników narodowego socjalizmu. I ci kolejarze, obsługujący pociąg wiedeński idący z Berlina, zajmowali się przemycaniem bibliuły propagandowej. Umiełi ją ukryć tak, że najsurowsza kontrola nie zdołała ich złamać. Broszury, gazety, ulotki, wędrowały przez granicę pod wagonami, w przedziałach służbowych, wszędzie, gdziekolwiek można było ukryć jakąś paczkę. Tą samą

drogą przesyłano rozkazy narodowym socjalistom w Austrii.

Skutki wypadków w Austrii wywołały w Niemczech poważne zaniepokojenie. Ostry ton Italji wywołał panikę. I zdecydowano, że jedynym środkiem uspakajającym może być w chwili obecnej rozwiązanie legionu austriackiego. W Monachjum, w domu legionu dokonano skrupulatnej rewizji. Szef austriackich narodowych socjalistów, dr. Habicht, przewieziony został samolotem do Berlina i tam znajduje się w areszcie domowym. Sekretarz Habichta, dr. Zepp, został aresztowany i odstawiony do obozu koncentracyjnego w Oranienburgu. Translokacja legionu austriackiego do Prus Wschodnich odbywa się w tempie przyspieszonym. Szereg legionistów za stawianie oporu, został aresztowany i odstawiony do obozów.

Czy dziwić się należy, że wśród austriackich narodowych socjalistów panuje wzburzenie? Legionistów austriackich korzystali ze specjalnych przywilejów nie tylko dlatego, że nie podlegali przymusowi pracy i mieszkali w lepszych koszarach. Otrzymywali oni również po 2 marki dziennie. Korzystali z takich praw o jakich szturmowcy niemieccy nie mogą nawet marzyć. I nagle wszystko się skończyło.

Ruch narodowo-socjalistyczny w Austrii jest bardzo silny. To wiadomo. Ale czy konieczność abstynencji ze strony Niemiec nie spowoduje tam zmiany nastrojów?

N. Goords.

Straszna śmierć konduktora kolejowego

na moście kolejowym na Pilicy

Tomaszów, 2 sierpnia

Wczoraj w godzinach rannych wydarzył się na moście kolejowym na rzece Pilicy straszny wypadek, którego ofiarą padł konduktor Józef Kielkiewicz pochodzący ze Skarżyska.

Kielkiewicz pełnił służbę kontrolera kolejowego w pociągu osobowym, zdążającym z Tomaszowa w kierunku st. Skarżysko. Gdy pociąg, wjeżdżając na most, zwolnił nieco biegu, konduktor wyszedł z wagonu nazewnątrz, chcąc dostać się po stopniu do następnego przedziału celem skontrolowania biletów. W tym momencie Kielkiewicz stracił równowagę i runął na tor kolejowy, dostając się pod koła pociągu. Nieszczęśliwy doznał pęknięcia czaszki. Mózg wypłynął nazewnątrz i Kielkiewicz poniósł śmierć na miejscu. Władzom nie udało się ustalić do tychczas przyczyny tego tragicznego wypadku. Istnieje przypuszczenie, że w chwili otwierania drzwi wagonu konduktor zawadził o wiązadła mostowe i spadł na ziemię.

TEATR MIEJSKI.

„Rasy” — F. Brucknera w Teatrze Miejskim. Dziś w piątek odbędzie się niecierpliwie oczekiwana premiera potężnej sztuki Brucknera „Rasy”. Aktualna, interesująca treść, doskonała obsada sztuki, kapitalna wystawa i inteligentna reżyserja dają gwarancję, iż przedstawienie wypadnie wyjątkowo ciekawie. Bilety już do nabycia w kasie Teatru od 11-ej do 2-ej i od 6-ej wiecz. W sobotę i w niedzielę powtórzenie premiery.

TEATR LETNI W PARKU STASZICA.

Dziś i codziennie wiecz. o godz. 9-ej w dalszym ciągu zasłużone oklaski zbiera arcywesoła, tryskająca werwą i humorem komedia „Akademia wdzięku”.

Do sztuki tej zostało specjalnie zaangażowanych kilka pań. Teatr oszalewany. Ceny najniższe.

PREMJERA W „BAGATELI”.

Dziś w teatrze „Bagatela” przy ul. Piotrkowskiej 94 odbędzie się premiera rewji, która nosi tytuł „Bebe”.

Zespół artystyczny na czele z Bukojęską, Kozłowską, Gordez, Doree, Sempolińskim i Jaszczoltem — doskonały. Program dopełnia występy doskonałej pary baletowej Wołnar-Soboltówna oraz występy baletu.

Fakt, że obecna wyreżyserował tak samo zresztą jak poprzednie, kierownik artystyczny „Bagateli”, p. Sempoliński każe przypuszczać iż rewja „Bebe” wypadnie jaknajlepiej.

Mimo znacznych kosztów związanych z wyreżyserowaniem i wystawieniem obecnej rewji, ceny biletów wejścia niepodwyższono.

Na miejscu w ogrodzie „Bagateli” kawiarnia z oficynie zaopatrzonym bufetem. Dziś odbędzie się dwa przedstawienia. O godz. 8-ej i 10-ej wieczór.

TEATR ŻYDOWSKI W SALI FILHARMONJI.

W dniu dzisiejszym rozpoczynają w Filharmonji gościnne występy artystki Dina Halpern i Sem Broncecki w sztuce muzycznej „Szukaj ucisłości?” Jutro, w sobotę, 3 przedstawienia: o godz. 12 w poł., o 4.15 po południu i o godz. 9.15 wiecz. Bilety przy kasie Filharmonji.

RADJOPROGRAM

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA.

PIĄTEK, 3 sierpnia 1934 r.

- 6.30—6.35: Pieśń „Kiedy ranne wstają zoroze”. 6.35—6.38. Muzyka (płyty). 6.38—6.53. Gimnastyka. 6.53—7.05. Muzyka (płyty). 7.05—7.10: Dziennik poranny. 7.10—7.20: Muzyka (płyty). 7.20—7.25: Chwilka pań domu. 7.25—7.35: Rozmaitości. 7.35—7.40: Odczytanie programu na dzień bieżący. 7.40—11.57: Przerwa. 11.57—12.03: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa. 12.03—12.05: Wiadomości meteorologiczne. 12.05—12.10: Codz. Przegląd Prasy Polskiej. 12.10—13.00. Arje operowe — płyty. 13.00—13.05: Dziennik południowy. 13.05—13.55. Koncert zespołu Zygmunta Grossmana. 13.55—14.00. rynek pracy. 14.00—14.05. Wiadom. o eksporcie polskim. 14.05—14.15: Komunikat Izby Przem.-Handl. w Łodzi. 14.15—16.00: Przerwa. 16.00—17.00. Godzina muzyki lekkiej. Wykonawcy: orkiestra pod dyr. Zdzisława Górzyskiego z udziałem Adama Astona (śpiew). 17.00—17.30. Audycja dla chorych w opracow. ks. Rekaşa. (Tr. z Lwowa). 17.30—18.00. Recital śpiewaczy Marji Mokrzyckiej. 18.00—18.15. Reportaż Kazimierzy Muszałówny p. t. „Dzień powszedni polskiego rybaka”. 18.15—18.45. Muzyka lekka. 18.45—18.55. Pogadanka o Challenge'u. 18.55—19.00. „Jak spędzić święto”. 19.00—19.15. Transmisja z Krakowa. Capstrzyk 19.15—19.25. Rozmaitości. 19.25—19.30. Odczytanie programu na dzień następnny. 19.30—19.50. Muzyka salonowa — płyty. 19.50—20.00: Wiadomości sportowe. 20.00—20.02: „Myśli wybrane”. 20.02—20.12. Muzyka — płyty. 20.12—21.00. Koncert symfoniczny ze studja. — Wykonawcy: orkiestra symf. P. R. pod dyr. Walerjana Bierdziejewa i Stanisław Szpinalski — fortepian. W programie utwory Beethovena. 21.00—21.10. Dziennik wieczorny. 21.10—21.20. Muzyka — płyty. 21.20—22.00. D. c. koncertu symfonicznego. 22.00—22.15. Feljeton pt. „W dwudziesta rocznicę wybuchu Wielkiej Wojny” — wygłosił Wincenty Rzymowski. 22.15—23.00. Muzyka taneczna. 23.00—23.05. Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej. 23.05—23.10. Polacy z zagranicy uczestniczą zjazdu przemawiają do swych rodzin na obczyźnie.

DZISZCZY UCHAMY:

- 20.45. RZYM. „Domek trzech dziewcząt” — operetka Schuberta — Berze.
- 21.15. LONDYN REGIONAL. „Wild Violets” — operetka Roberta Stolza.
- 21.15. MONACHJUM. Koncert symfoniczny.
- 21.25. DAVENTRY. Koncert symfoniczny.
- 21.30. MEDJOLAN. Koncert symfoniczny.

Teatr „Rozmaitości”

CEGIELNIANA 27. tel. 112-25.

Gościnne występy znakomitego gwiazdora amerykańskiego

Michała Michalesko

Dziś, w piątek o godz. 9.30 wiecz. PO CENACH POPULARNYCH „Ostatni taniec”

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

Po exposé premjera

„Równanie wdół“ w dziedzinie gospodarki prywatnej i publicznej przyczyni się do pogłębienia stabilizacji gospodarczej. — Społeczeństwo z pełnym uznaniem przyjmuje zapowiedź reformy ubezpieczeń społecznych

Polityka stabilizacji nie ulegnie zmianie

Exposé premjera Kozłowskiego, ogłoszone w środę na plenum klubu parlamentarnego BB, nie przyniosło większych sensacji. Cieszy się z tego wypada szczerze, bo wynika stąd, iż polityka stabilizacji kontynuowana będzie dalej. Rzecz oka wstecz łatwo przekonywać, że wszystkie większe sukcesy w polityce gospodarczej osiągnęliśmy właśnie dzięki stałości poczynań i wstrzeżności w recepcji obcych nowinek.

Mamy tu na myśli przede wszystkim politykę budżetową i pieniężno-kredytową, których niezmienną jest nienaruszalność dzisiaj kanonem.

W komentarzu do mowy sternika administracji państwa — wypada na pierwszy plan wysunąć słowa jego o polityce cen. Jest to odcinek w tej chwili może najdonioślejszy, o szerokim zasięgu refleksów, z istoty rzeczy sięgający do samych podstaw budowy gospodarczej.

Już w założeniach premier zaznaczył, iż przezwyciężenie kryzysu może nastąpić tylko przez osiągnięcie równowagi na nowym, niższym, poziomie. Słowem przez to, co przyjęło się u nas określać jako „równanie wdół“. Dlatego usłyszeliśmy znowu zapowiedź dalszej, wedle określenia p. premjera, niwelacji cen.

Jednakże p. premier podkreślił jedno — że wielką wagę zarysowujących się ostatnio w pozycjach cen rolniczych, zapewnił, że obserwuje je bacznie i za jakiś miesiąc będzie mógł do tej sprawy powrócić. Pozwalamy sobie widzieć w tem potwierdzenie także i tutaj wypowiedzianej tezy, że dopiero skrytalizowanie się cen po tegorocznych żniwach (wobec dużego prawdopodobieństwa wyższości cen rolnych) — pozwoli na ustalenie linii ogólnej polityki gospodarczej państwa. Do tego czasu nie zachodzi potrzeba nabyć radykalnych posunięć w zakresie zaciskania „nożyc“ przemysłu - rolnych.

Natomiast wypada przyjąć do wiadomości, iż zdecydowane są już radykalne posunięcia na odcinku polityki finansowo rolniej. Rząd widocznie uważa za konieczne przejęcie długami w rolnictwie za obciążenie tak głęboko strukturalny — że chce przystąpić do jego rozwiązania bez względu na ruch koniunktur. Dla ustroju rolnego kraju mogą okazać się ważnymi słowa p. premjera, iż „własność ziemską średnia i wielka, nie będąca w stanie wywiązać się normalnie ze wszystkich zobowiązań, a która będzie uznana za nadmiernie zadłużoną — musi poddać się procesowi likwidacji“. Chodzi więc o posunięcia wywołujące oddźwięk nie tylko w systemie kredytowym kraju, ale także — w szerokiej płaszczyźnie socjalnej budowy kraju.

Opinia sfer zainteresowanych musi z zadowoleniem przyjąć do wiadomości poglądy p. premjera, iż „równanie wdół“ obowiązuje także gospodarce publiczną. Tyczy to w pierwszej linii ceny świadczeń, dostarczanych na rynek przez państwo z przewozami kolejowymi, ciągle jeszcze za drogiemi, na czele. Tyczy to także kosztu utrzymania samorządów, w której to dziedzinie już dzisiaj rząd może poszczycić się pewnymi rezultatami w postaci pohamowania lokalnej rozrzutności. Tyczy wreszcie kapitalnego problemu — kosztów ubezpieczeń społecznych: otrzymaliśmy autorytatywne oświadczenie, że nowa ustawa oświadczenia nie zdążyła egzaminu życia; rząd jak się okazuje wraz ze społeczeństwem nabrał przeświadczenia, iż z jednej strony 350 - milionowy koszt ubez-

pieczeń przerasta siły finansowe warsztatów pracy, a z drugiej — że ciężki i biurokratyczny aparat ubezpieczalni pracuje nieekonomicznie; zapowiedź p. premjera iż „nie odstąpi“ od reformy ubezpieczeń przyjęta będzie niewątpliwie z pełnym uznaniem ze wszystkich stron.

Z innych oświadczeń p. premjera — zaakcentować należy zapowiedź wię-

szych robót inwestycyjnych. Wydaje się, że rząd chce utrzymać równowagę ruch objawów poprawy koniunktury i rozmiarów inwestycji: inwestycje nie są i nie będą w Polsce punktem wyjścia sztucznych, a więc przejściowych, koniunktur. Rząd w tej, jak i w innych sprawach, czerpie naukę z tego, co się dzieje gdzieindziej.

Dr. A. Z.

Nowy statut

Izby Przem.-Handlowej

Rozporządzeniem ministra przemysłu i handlu z dnia 13 lipca 1934, ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr. 169 z r. b. pod poz. 226, zatwierdzone zostały zmiany w statucie Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi, uchwalone przez plenarne zebranie Izby w dniu 19 października 1933 i w dniu 27 czerwca 1934 r.

Celem należytego poinformowania zainteresowanych o zmodyfikowanym brzmieniu statutu, Izba przystąpiła do drukowania go w nowym brzmieniu, po czym statut ów prześle radcom Izby i zainteresowanym zrzeszeniom gospodarczym.

Niesłychany wzrost eksportu japońskiego

W ciągu jednego miesiąca wywieziono towarów bawełnianych za 29 milj. jen

Przemysłowcy i kupcy całego świata biją na alarm przed zalewem rynków wyrobami japońskimi, które, mimo zwiększonych cel i specjalnych zarządzeń antydumpingowych, konkurują niesłychanie niskimi cenami ze wszystkimi krajami.

Weźmy kilka przykładów. Japońskie rowery sprzedawane są w Anglii po 25 zł., gdy cena rowerów angielskich wynosi ok. 50 zł. za sztukę. Japońskie obuwie z podeszwą gumową może być dostarczane do St. Zjednoczonych po... 60 groszy para bez cła, a po oceniu nawet sprzedaje je o ok. 2 zł. taniej na parze — od obuwia amerykańskiego. Samych zabawek zakupiły St. Zjednoczone w Japonii w r. 1932 na sumę ok. 4 milj. zł.

W ciągu ostatnich dwóch lat eksport japoński wzrósł nadzwyczajnie. Wzrost ten w procentach przedstawia się jak następuje: do W. Brytanii — o 60 proc., do Egiptu — o 150 proc., do Australii — o 190 proc., do Indji Brytyjskich — o 150 proc., do Francji — o 14 proc., do

Stan. Zjednoczonych — o 16 proc., do Centralnej i Południowej Ameryki — o 250 procent.

Największą pozycję w japońskim eksporcie (w styczniu r. b.) stanowią: towary bawełniane — 28.808.000 jen., jedwab surowy — 21.474.000 jen. wyroby jedwabne — 11.429.000 jen.

50 proc. eksportu japońskiego, stanowiącego wytwór pracy ręcznej — o to klucz do zrozumienia powodzenia dumpingu japońskiego.

Poza artykułami eksportowymi, wyrabianymi w wielkich zakładach przemysłowych lub ręcznie w warsztatach, olbrzymia część artykułów, przeznaczonych na eksport, jest wytworem przemysłu chałupniczego. W miastach i po wsiach mężczyźni, kobiety i dzieci pracują w domu pod nadzorem specjalistów, wyrabiając takie rzeczy, jak parasolki, zabawki, pończochy wszelkiego rodzaju, artykuły ze słomy, artykuły jubilerskie i porcelanowe.

Tania robocizna, znikome koszty urządzeń warsztatowych, warsztaty „fa-

milijne“, przemysł domowy — oto, obok innych czynników, powody, dla których Japonia może zalewać świat swymi tanimi wyrobami. Wśród innych czynników powodzenia, jednym z najważniejszych jest niska stopa życia robotników i chłopów japońskich przy niskich stosunkowo cenach artykułów pierwszej potrzeby.

Taniłość towarów japońskich nie jest wyłączną przyczyną zdobycia przez Japonię obcych rynków. Wchodzi tu również w grę ta niesłychanie ważna okoliczność, a mianowicie olbrzymie zapotrzebowanie Japonii na surowce w tych krajach, które są jednocześnie jej odbiorcami. Tak więc Japonia zakupuje bawełnę w Indiach, wełnę w Południowej Afryce i Australii, drzewo w Kanadzie, gumę, trzcinę cukrową i olej mineralne w Indiach Wschodnich, skóry w Argentynie, saletę w Chili etc. Wszystkie te państwa z wielką ostrożnością stosują antydumpingowe zarządzenia, obawiając się utraty takiego klienta, jakim jest Japonia. W ten sposób to małe a potężne państwo wyspiarskie trzyma w szachu rynki zagraniczne, które w obawie przed utratą rynku japońskiego jako odbiorcy surowców, muszą tolerować groźną konkurencję japońskich towarów, tem większą, jak zaznaczyliśmy, że z ich taniością niemożna rywalizować żaden kraj.

Rozwój przemysłu pończoszniczego

Poważne inwestycje w fabrykach kotonowych

(i) Według uzyskanych przez nas informacji ruch inwestycyjny w przemyśle pończoszniczym, utrzymuje się nadal w pokaźnych rozmiarach. Ogólna liczba zainwestowanych w bieżącym roku maszyn pończosznich jest nadal spora. W porównaniu z rokiem ubiegłym ilość inwestycji w przemyśle pończoszniczym uległa jednak pewnemu zmniejszeniu, gdyż w roku ubiegłym przemysł pończoszniczy łódzki miał wyjątkowo dobry sezon, dużo lepszy niż w roku bieżącym, co wpłynęło na rozmiary inwestycji.

Wobec zakazu przywozu maszyn kotonowych z Niemiec przemysł pończoszniczy nabywał głównie maszyny okrągłe do wyrobu pończoch sporto-

wych i skarpetek. Maszyny te sprowadzano z Anglii. Warunki zakupu maszyn pończosznich kształtowały się naogół indywidualnie, część należności pokrywali nabywcy gotówką. Kredyt udzielany przez fabryki maszyn pończosznich przeciętnie opiewał na okres roczny. Na uwagę zasługuje fakt, że inwestycje w przemyśle pończoszniczym dokonywane były przez różne grupy producentów.

Z jednej strony dokonywały nowych inwestycji firmy już działające zarówno średnie jak i większe, z drugiej zaś za inwestowali spore sumy w produkcji pończoch nowe przedsiębiorstwa, przeważnie mniejsze i średnie.

Dobra wypłacalność kupiectwa

Ultimo lipca przeszło bez trudności

(j) Ultimo lipca w Łodzi miało naogół przebieg dość spokojny. Ilość zaprotostowanych weksli utrzymała się na poziomie czerwca. W łódzkich bankach prywatnych przeciętnie około 80 proc. weksli wykupiono w terminie płatności, pewien odsetek weksli wykupionych został również u rejentów. Naogół ultimo lipca wypadło wbrew spodziewaniam bez znaczących trudności, co przypisać należy ograniczonej, stosunkowo ilości zobowiązań na ten termin. Kupiectwo zdając sobie bowiem sprawę, że ultimo lipca wypada w punkcie kulminacyjnym „marcowego sezonu“, a więc w okresie znaczne

go zastojów w handlu starało się wystawić na ten termin jaknajmniej zobowiązań. Ultimo lipca przeszło również bez większych zmian na rynku pieniężnym w Łodzi. Występujący zwykle na każdorazowe ultimo odpływ wkładów z banków łódzkich nie przybrał większych rozmiarów, jedynie na ulicznym rynku pieniężnym zaznaczył się wzmocniony popyt na gotówkę, co znalazło swój wyraz w pewnej zwyczajnie stopy dyskontowej dla gorszych weksli, jak również w przejściowym zmniejszeniu się transakcyjnej waluta mi i papierami wartościowymi.

Amerykańscy przemysłowcy

interesują się Polską

W tych dniach Polska - Amerykańska Izba Handlowa w Warszawie gościła p. Alberta K. Dawsona, dyrektora The American Express Co, w New Yorku.

Dyrektor Dawson odbył w Izbie dłuższą konferencję w sprawie możliwości rozwoju turystyki amerykańskiej do Polski.

W najbliższych dniach spodziewany jest przyjazd do Warszawy kilku przedstawicieli poważnych firm amerykańskich, zainteresowanych w zakupie różnego rodzaju towarów polskich.

Uruchomienie w przemyśle łódzkim

W 33 fabrykach łódzkich, należących do wielkiego przemysłu bawełnianego w okresie od 16 do 22 lipca zatrudnionych było 42.759 robotników, z czego 1822 robotników korzystało z urlopu. W porównaniu z okresem poprzedzającym liczbę zatrudnionych zmniejszyło się o 410.

W 18 fabrykach wielkiego przemysłu wełnianego w tym samym okresie pracowało 10.254 robotników, a więc o 2098 mniej, niż w tygodniu poprzednim.

Gielda warszawska

Na wczorajszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz byla utrzymana...

AKCJE. Na rynku akcyjnym obroty byly bardzo ograniczone. Notowano: Bank oPiski 84.50-84.75 (-25), tranzakcja dokonana...

Bank Polski obniżył wczoraj kurs funta o dalsze 2 punkty do 26.53, kurs dolara pozostawil natomiast bez zmiany...

GIELDA ŁÓDZKA

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: dolary - sprzedaż 5.28, kupno 5.27...

Gielda zbożowa

Na wczorajszym zebraniu warszawskiej giełdy zbożowo-towarowej ogólny obrót wyniósł 3.824 tony, w tem żyta 3.100 ton.

ŁÓDZKA GIELDA ZBOŻOWA

Na wczorajszym zebraniu łódzkiej giełdy zbożowo-towarowej notowano: żyto 15.25-15.50, pszenica 23.00-23.50...

NOTOWANIA BAWELNY

NOTOWANIA BAWELNY z dnia 1 sierpnia 1934 r. NOWY YORK - Spowodu przeszkód atmosferycznych notowań nie odebrano...

NIEDZIELA W CIECHOCINKU

Tutejszy oddział Wagons - Lits Cook podaje niniejszym do wiadomości, że pociąg popularny do Ciechocinka odjeżdża w sobotę o godz. 16.37 z dworca kaliskiego...

Zniżka cen żelaza i kosztów transportu o 24-31 zł. na tonie

W wyniku pertraktacji, prowadzonych w drugiej połowie lipca rb. przez Ministerstwo przemysłu i handlu...

Dalsze sukcesy Polaków z Ameryki na Igrzyskach Sportowych Emigracji

Warszawa, 2 sierpnia. W dalszym ciągu igrzysk sportowych Polaków z zagranicy odbywały się konkurencje we wszystkich gałęziach...

W konkurencjach lekkoatletycznych triumfował w dalszym ciągu Amerykanin. Bieg na 200 mtr. wygrał Klinkowski (USA) w czasie 23.2 przed Golankiewiczem (USA) 23.8 i Gołkiem (Niemcy)...

W dysku kobiecym pierwsze miejsce zajęła Walasiewiczówna (USA) rzutem 33.78 przed Górą (USA) 29.36 i Malancowską (Gdańsk) 28.96...

czesznie wchodzi w życie obniżka taryf przewozowych na żelazo. to stwierdzić należy, że konwentnie płacić będzie obecnie za ten produkt na miejscu od zł. 24 do zł. 31 na tonie mniej, niż płacił dotychczas...

na 100 mtr. stylem dowolnym w czasie 1.02.4. Drugi przedbieg wybrał Sendał (Niemcy) w 1.19. W grach sportowych odhwały się ćwierćfinały. W piłce nożnej gry miały już przebieg znacznie bardziej interesujący niż mecz pierwszego dnia...

Sport

Dział oficjalny Ł. Z. O. P. N.

Komunikat Zarządu Nr. 44 z dnia 2 sierpnia 1934 r.

1. Ogłasza się dalszy ciąg rozkładu treningów pod kierunkiem trenera związkowego, jak następuje: poniedziałek, dnia 13.8.34 boisko Ikapec - drużyny Nordia...

Dział oficjalny Ł. O. Z. P. N.

Komunikat Nr. 59 Wydziału Gier i Dyscypliny z dnia 2 sierpnia 1934 r.

1. Przenosi się zawody Zjednoczone-Sokół (Aleksandrów) o mistrz. klasy C, wyznaczone na niedzielę, dnia 5 sierpnia 1934 r. godz. 17.00 z boiska Widzewa na boisko KKS Union-Touring...

Mistrzostwa drużynowe Polski w tenisie

W rozgrywkach tenisowych o mistrzostwo drużynowe Polski w grupie warszawsko-łódzkiej pozostał jeszcze

Przedłużenie odroczeń służby wojskowej dla studentów

Ministerstwo spraw wewnętrznych wystosowało do wojewodów okólnik, w którym wyjaśnia wątpliwości w zakresie przedłużenia odroczenia służby wojskowej z tytułu studiów wyższych.

Skrzynka do listów

Do Redakcji „Il. Republiki“ w miejscu. W związku z notatką p. t. „Chleb zdrożał o 10 proc. Co na to Miejska Komisja Cennikowa“, zamieszczoną w Nr. 210 „Il. Republiki“ z dnia 2 sierpnia 1934 roku...

ARTYSTA-MALARZ ADOLF BEHRMAN WRACA DO ŁÓDZI

Od dwóch lat przebywa w Marokko znakomity artysta-malarz Adolf Behrman, dobrze znany w Łodzi, gdzie przez szereg lat pracował.

OFIARY NA POWODZIAN ZŁOŻONE W ADMINISTRACJI „REPUBLIKI“

Robotnicy fabryki Sp. Akc. Stiler i Biel-szowski zł. 92.70 Zarząd firmy A. J. Ostrowski S-cy zł. 200.- Pracownicy i robotnicy firmy A. J. Ostrowski Scy zł. 77.55

CAŁA ŁÓDŹ DO ZAKOPANEGO

Jedziemy pociągiem popularnym na dwudniową wycieczkę do Zakopanego - oto hasło wszystkich wycieczkowiczów Łodzi. Odjazd w piątek dnia 10 bm. o godz. 18.40, przyjazd do Zakopanego o godz. 7 rano...

TEATR ŻYD. W SALI FILHARMONJI

TYLKO 10 WYSTĘPÓW przed wyjazdem zagranicę znakomitych artystów scen żydowskich DINA HALPERN SEM BRONECKI

Najweselszy splot zabawnych zdarzeń p. t.:

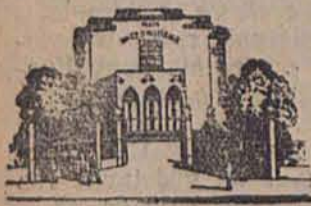
„JA W DZIEŃ TY W NOCY”

KATE NAGY i ALBERT GRAVEY

Następny program: RAJSKI PTAK. W roli gł.: DOLORES DEL RIO.

Ceny miejsc: I — 1.09, II — 90 gr, III — 50 gr. — Kupony ulgowe po 70 gr. — Pocz. o godz. 4, w niedzielę o g. 2 pp.

Dźwiękowy Kino-Teatr „Przedwiośnie”

ZEROMSKIEGO Nr 74-76 (róg Kopernika) tel. 129-88

Dzisiaj i dni następnych!

Do akt Nr. Km. 1372/34.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. 18-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Rzgowskiej Nr. 52, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 9 sierpnia 1934 r. o godz. 13-ej w Łodzi, przy ul. Piastowskiego Nr. 4 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie 6-ciu koni, 3-ch wozów, 1 platformy i na 6 koni uprząż, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.180, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 2 sierpnia 1934 r.
Komornik (—) ADAM MRÓZ.
Sprawa L. M. Frenka p-ko małż. Wójcik.

Do akt Nr. Km. 30/34.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. 18-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Rzgowskiej Nr. 52, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 9 sierpnia 1934 r. o godz. 11 m. 30 w Łodzi, przy ul. Inż. Skrzywana Nr. 6, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 4-ch warsztatów mechanicznych, oszacowanych na łączną sumę zł. 800, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 2 sierpnia 1934 r.
Komornik (—) ADAM MRÓZ.
Sprawa E. Szmellera p-ko A. Litwycowi.

Do akt Nr. Km. 1478/IX/34. K. Ł.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. IX-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Gdańskiej Nr. 37, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 6 sierpnia 1934 r. o godz. 11 w Łodzi, przy ul. Zawadzkiej Nr. 35, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: tokarki, bormaszyny, gryzarki i motoru elektrycznego, oszacowanych na łączną sumę zł. 1374, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 13 lipca 1934 r.
Komornik (—) Stanisław Przybora.
Sprawa E. Morgenszterna p-ko Ottonowi Radkemu.

Dr. med. S. KANTOR
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczołciowych przeprowadził się na ul. PIOTRKOWSKA 90
Telefon 129-45.
przyjmuje od 8-2 i od 5-9 wiecz. w niedziele i święta od 8-2.

DR. MED. Niewiażski
spec. chor. skórnych i wenerycznych (porady seksualne)
Andrzeja 5, telef. 159-40
POWRÓCIŁ
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-9 w. w niedziele i święta od 9-1-ej.
Dla pań oddzielna poczekalnia.

DR. MED. A. URYSON
chor. wewnętrzne
POWRÓCIŁ
11. Listopada 20
Tel. 215-85
Przyjm. od 6-8.

DOKTOR KLINGER
spec. chor. wenerycznych, skórnych i włosów (porady seksualne)
Andrzeja 2, tel. 132-28
Przyjmuje od 9-11 rano i od 6-8 w. W niedziele i święta od 10-12.

ORYGINALNE PROSZKI MIGRENO-NERVOSIN
W.F.M.S.W. Nr. 1599
IN FARM. Z. ŚRODKIEM KOJĄCYM BÓLE ZASTOSOWANIE
BÓLE GŁOWY
MIGRENA, NEURALGIA, **BÓLE ZĘBÓW**, GRYPA, PRZEBIECZENIA, BÓLE ARTRETYCZNE, STAWOWE, KOSTNE i t.p.
ŻĄDANIE W APTEKACH PROSZKÓW ZEZN. FARM. **KOGUTKIEM** W ORYGINALNEM OPAKOWANIU PO 5 PROSZKÓW W PUDEŁKU.

DR. MED. S. Kryńska
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE (kobiety i dzieci)
Stenkiwicz 34
telef. 146-10
przyjmuje od 11-1 i od 3-4 po poł.

DR. MED. L. NITECKI
SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH WENERYCZNYCH I MOCZOŁCIOWYCH
NAWROT 32. Tel. 213-18
Przyjmuje od 8-10 rano i od 5-9 w. W niedz. i święta od 9-12 w noć.

Dr. Med. WŁODZIMIERZ ŻADZIEWICZ
Specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krtań
ul. PIOTRKOWSKA Nr 164
tel. 125-26
przyjmuje od 4 do 8 wiecz.

DR. MED. S. Goldryng
RENTGENOLOG
powrócił
Południowa 9

DR. MED. Ignacy GRYNBERG
CHOR. WEWNĘTRZNE
powrócił
Cegielniana 17
tel. 174-15.

„Czystość”
przyjmuje cyklinowanie, drutowanie, broterowanie oraz szpatowanie biur. po tel. Czystzenie szyb
Piotrkowska 44, telefon 167-45

Odwołany dnia 28.VII-34 roku
3 tygodniowy obóz wędrowny kajakowy D. O. K. IV.
zostaje uruchomiony
z dniem 9-go sierpnia 1934 roku.

- a) Obóz rozpoczyna się dnia 9.VIII — br. o godz. 7-ej splywem z przystani p. w. w Płocku.
- b) Uczestnicy z własnymi kajakami przybędą do Płocka w dniu 7 b. m. o godz. 16-ej.
- c) Trasa obozu: dnia 9.VIII — br. Płock — Włocławek = 46 km., 10.VIII - br. Włocławek — Toruń = 56 km., 11.VIII. Toruń — Brdyujście = 38 km., 12.VIII — Brdyujście — Chełmno = 34 km., 13.VIII — Chełmno — Nowe = 46 km., 14.VIII — Nowe — Tczew = 55 km., 15.VIII — Tczew — Gdańsk = 32 km., 16.VIII — Gdańsk — Gdynia = 33 km. — W dniach 17 i 18.VIII - br. udział w uroczystościach Święta Morza i „Splywu do Morza”. W dniu 19.VIII — br. odjazd koleją do swych miejsc zamieszkania.
- d) Obóz wędrowny kajakowy nosi charakter wycieczkowo-krajoznawczy i jest nagrodą dla junaków za solidną i gorliwą pracę na polu p. w.

Leczenie krótkimi falami
Choroby stawów, kości, mięśni, nerwów, skóry, narządów wewnętrznych kobiecych i t. d.
w gabinecie terapii fizykanej
Dr. POLAKA. Nawrot 7. Tel. 164-21

DR. MED. N. Trachtenherc
powrócił
Narutowicza 22
telef. 133-16

LEKARZ - DENTYSTA B. NUSBAUMOWA
przyjmuje od 3-7 po poł.
Piotrkowska 51
telef. 121-23

Kupimy okazyjnie kasę ogniową.
Oferty składac w administr. pisma dla Z. S.

Lokale
SKLEP z pokojem i kuchnią do wynajęcia przy ul. Jerzego 11. Wiadomość między 2 i 4 pp.

DO WYNAJĘCIA lokal w centrum miasta i piętro, odpowiednie dla Dr. okulisty lub chirurga. Wiadomość w Administracji.
5-cio POKOJOWE mieszkanie i p. z wszelkimi wygodami w spokojnym domu do oddania. Wiadomość u gospodarza. Tel. 173-05. Wólczńska 140.

URZEDNIK bankowy poszukuje słonecznego pokoju. Oferty sub „S. K.” do Republiki.

DO WYNAJĘCIA warsztat kuźnierski wraz z mieszkaniem. Wiadomość: Piotrkowska 92, m. 57.

ODDAM panu pokój umeblowany z wygodami, telefonem od zaraz Piotrkowska 50, m. 6.

POKOJ umeblowany z wygodami w czystym domu do 30 złotych poszukuje wypłacalny. Oferty „Wypłacalny”

SŁONECZNY frontowy umeblowany pokój do wynajęcia. Wszelkie wygody. Telefon 122-11.

POKOJU z kuchnią poszukuje, możliwość w centrum wprost od gospodarza. Oferty pod „E. D.” do Republiki.

Zakład fryzjerski do sprzedania
z powodu choroby właściciela przy ul. Piasecznej 20 (dojazd tramwajami 11 i 4). 30-2

Posady
POTRZEBNA natychmiast samodzielna starsza panna, znająca krój i szycie, do wypożyczalni i pracowni sukien. Zgłosić się ul. Piotrkowska 92, m. 48.

INŻYNIER browarniczy
absolwent Institutu National des Industries de Fermentation w Brukseli z praktyką w browarach zagranicznych **OBEJMIĘ PRACĘ** w browarze lub w pokrewnym przemyśle. Oferty sub „Inżynier Browarniczy” do Administracji pisma. 20-2
NIANIA wykwalifikowana, pierwszorzędną rekomendację poszukuje posady do noworodka, Południowa 42, I p. fr. m. 12.
PRACĘ warsztatowa da inżynier na stanowisku temu kto natychmiast pożyczycy 700 złotych. Oferty sub: „Natychmiast”.

POTRZEBNY pracownik fryzjerski na stałe i manikurzystka. Łódź, Śródmiejska 57, R. Fiszer.
POSZUKIWANA służąca z świadectwami od zaraz, Trębacka 16, m. 16.

Nauka i wychowanie

PRZEDSZKOL EP. K. O. Tow. „Opieka”
dla dzieci bezrobotnych w Radogoszczu przy ul. Św. Jana Nr. 4.
Zapisy przyjmuje codziennie od dn. 6 sierpnia r. b.
Otwarcie od 15 sierpnia r. b.

ANGIELSKIEGO konwersacji i literatury udziela rutynowany nauczyciel. III Zawadzka nr. 21 m. 8a, front. codziennie zastać od godz. 4 — 7 po poł.

Rozmaite

DROBNE ogłoszenia w „Republika” a najlepszym i najtańszym środku reklamowym zainteresowanych stron. Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub sublokatora, 2) znaleźć mieszkanie lub podobny pokój, 3) sprzedać nieruchomość lub rzecz, 4) kupić coś, 5) znaleźć okazję, 6) dostać posadę, 7) wyszukać pracownika — niechaj poda drobne ogłoszenie do „Republiki”

KRAWCOWEJ z własnym obrębkiem wydam swetry do szycia. Oferty sub „Pracownia” do Administracji

DNIA 2 SIERPNIA 1934 r. w godz. po rannych zgubiono na odcinku między Bankiem Polskim przy Al. Kościuszki a Bankiem Dyskontowym Warszawskim wzgl. na Piotrkowskiej w kierunku ul. Zawadzkiej zł. 1.300 gotówką oraz 6-o miesięczny bilet skarbowy na 1000 zł. z datą 9 lutego 1934 r. Uczelwy znalazca proszony jest o zwrot zguby za wynagrodzeniem kancelarii szkolnej, Magistracka 21, tel. 134-11. Wspomniany bilet skarbowy został zastrzeżony.

LETNISKA I UZDROWISKA

PENSIJONAT Ady Szykierówny w Zaciszu Leśnym
ZA PODDEBIEM
Od 1 sierpnia wolne pokoje. Inform. (zamieszka) tel. Poddebice Nr. 14, listownie Poddebice skrz. pocz. 36. Wiadom. na miej. tel. 202-49 godz. 8-10 w. 30-2

Baczność Letnicy!!!
Wisniowej Góry i Kraszewa „Ilustr. Republika”
„Express Wiecz. Ilustr.”
sa do nabycia o godz. 8 rano u gazeciarza Jamnika, willa Kawuli, vis-à-vis Chłodni wiedeńskiej

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24, dział miejski i gospodarczy: 133-23, dział sportowy: 136-44; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 68-148.

Prenumera „Republiki”
w Łodzi zł. 4.— za odosłanie do domu 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce zł. 5.— „Republika” i „Express” w Łodzi z odosłaniem do domu zł. 7.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm x 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.
CENY OGŁOSZEŃ: Zwyčajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie I — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubinowe w tekście zł. 10. — Adwokackie ryczałtem zł. 25. — Drobne za słowo 15 gr. najmniej zł. 1.50; poszukiwanie prac za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyjnym zł. 2 za milimetr. Za zastrzeżenie miejsca dopłata 20 proc. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabelaryczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Słuszne reklamacje będą uwzględniane, o ile wniesione będą najpóźniej w ciągu tygodnia od ukazania się pierwszego ogłoszenia. Niezwłocznie po ukazaniu się drugiego z rzędu ogłoszenia tel. samej treści co pierwsze. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie upoważniają do żądania zwrotu zapłaty lub powtórzenia ogłoszenia.

Za wydawcę: Wydawn. „Republika”. Sp. z ogr. odp. Wacław Smólski. Redaktor odp. Wacław Smólski. Druk „Republiki” w Łodzi Piotrkowska 49 i 64.